

سلب اراده و آزادی

ابهمن دانایی

مقوله شریف آزادی، یک نیروی پیش‌برنده واقعی در تاریخ جامعه‌های انسانی بوده و هست. تجربه سده‌های تازه سپری شده نشان می‌دهد جامعه‌هایی که به این مقوله ارزشمند در عمل احترام گذاشته و شهروندان، بنگاه‌ها و نهادهای مدنی آزادی رأی و عمل داشته‌اند در تعامل با دولت و در تعامل با یکدیگر با سرعت از پله‌های پیشرفت بالا رفته‌اند. آزادی فکر و اندیشه در رأس همه آزادی‌ها قرار دارد از آنجایی که برای اندیشه و فکر سقف پرواز تعیین نشده و قدرت بسیار دارند راه برای نوآوری و خلاقیت و رقابت هموار می‌شود. عین این داستان در بخش اقتصاد و فعالیت کارخانه‌ها قابل اعمال است و اثبات آن نیاز به سخنی ندارد. وقتی هزاران بنگاه داریم که در آن ده‌ها هزار مدیر در رده‌های مختلف و نیز کارکنان می‌توانند آزادانه درباره محصول خود و به ویژه سود و زیان آن تصمیم بگیرند نتیجه کار قطعاً از اینکه چند کارشناس - حتی اگر ورزیده باشند - در اتاق‌های دربسته و بدون اینکه در بطن و متن کار باشند مفیدتر خواهد بود.

ادامه در صفحه ۲

یادآوری برای روزهای سخت امروز ایران و صنعت

شهروندان ایرانی همانند همتهای خود در ۲۰۰ کشور دیگر جهان از نیمه زمستان پارسال تا امروز و تا روزی که ویروس کرونا به بند کشیده نشود یکی از سخت‌ترین دوره‌های تاریخ معاصر را تجربه می‌کنند. ویروس مرگبار کرونا علاوه بر اینکه تا آخر خردادماه امسال جان ۵۰۰ هزار شهروند جهان را گرفته است، خسارتی بزرگ بر کسب و کار و اقتصاد کشورها و جهان وارد کرده است و ده‌ها میلیون شغل و صدها هزار بنگاه کوچک و بزرگ را نابود کرده است. یکی از بدترین و غم‌انگیزترین پیامدهای شوم و ناامیدکننده گسترش ویروس کرونا، افسردگی جهانی است که پس از این در جامعه‌های گوناگون به شکل‌های مختلف خود را نشان خواهد داد. آخرین گمانه‌زنی‌ها از طرف بانک جهانی این است که در سال ۲۰۲۰ اقتصاد جهان ۳/۵ درصد سقوط رشد را تجربه می‌کند و شمار قابل اعتنایی از کشورها و شرکت‌های بزرگ تاب‌آوری خود را به مرور از دست می‌دهند و در انتخاب جان و نان ناگزیرند نشان را انتخاب کرده و کسب و کارهای تعطیل شده را باز کنند.

ادامه در صفحه ۳

نوسان ارزی و به هم ریختگی تولید

مثال در حالی که تولید شکر داخلی با قیمت تمام شده نرخ ارز بازار انجام می‌شد تخصیص دلار ۴۲۰۰ تومانی به واردات شکر تعادل قیمت تولید داخلی و واردات را به هم زده و کفه ترازو به نفع واردات شد. از سوی دیگر وقتی نرخ ارز در بازار سر به آسمان کشید آنگاه صادرات کالاهایی که بخش اصلی قیمت تمام شده آنها را شکر ارزان وارداتی تشکیل می‌داد بسیار پر سود شده بود و حتی آب‌نیات قیچی هم صادر می‌شد چون صادرکنندگان از تفاوت نرخ ارز در واردات شکر و صادرات با قیمت‌های بالا استفاده کرده و به کمبود شکر در داخل دامن زدند. علاوه بر این تلاطم بازار، سردرگمی در انطباق تولید با واردات در حوزه‌های دیگر نیز شده است. به‌طور مثال در حالی که اکنون باید بذر برای کشت چغندر وارد شود از یک‌سو به دلیل به هم خوردن نسبت قیمت‌ها و کمبود ارز هنوز ارزی تخصیص نیافته و از سوی دیگر معلوم نیست ارز تخصیصی احتمالی با کدام نرخ عرضه خواهد شد. به این ترتیب است که برنامه‌ریزی برای تولید شکر به سختی ممکن می‌شود. اکنون که نرخ تبدیل دلار به ریال در بالای جدول در دو سال اخیر ایستاده است واردات شاید مقرون به‌صرفه نباشد اما کسی نمی‌داند اولاً در گام بعدی دلار سقوط خواهد کرد یا اینکه صعود دوباره را تجربه می‌کند و برنامه‌ریزی‌ها را از نظم خارج می‌کند. به نظر می‌رسد اتخاذ سیاست‌های کارآمد ارزی و وفاداری میان‌مدت به این سیاست‌ها برای یک دوره چند ساله نیاز اصلی اقتصاد ایران، صنعت و بخش‌های مختلف تولیدی است. آیا به این سیاست‌ها دست خواهیم یافت؟

اقتصاد ایران بدون تردید یکی از وابسته‌ترین اقتصادها در دنیاست امروز به تغییرات نرخ تبدیل ارزهای معتبر به پول ملی است و نرخ ارز در تغییرات فعالیت‌های اقتصادی و نسبت فعالیت‌ها و قیمت‌های نسبی انواع کالاها و خدمات نقش بی‌بدیلی دارد. بخشی از این پیامدهای نرخ ارز بر فعالیت‌های اقتصادی در ایران به این دلیل است که صادرات ایران وابسته به صادرات نفت بوده و هست که به تحولات در بازار جهانی نفت بستگی دارد و بخشی از این پیامدها نیز به سیاست‌های ارزی دلخواه دولت بستگی دارد. مجموعه شرایط در داستان ارز این‌گونه شده است که در یک دوره کمتر از دو سال نرخ هر دلار آمریکا از میانگین ۳۸۰۰ تومان در زمستان ۱۳۹۷ به میانگین ۲۰ هزار تومان در تیرماه امسال افزایش یافته است. این اتفاق اگر روندی منظم و فزاینده را تجربه می‌کرد باز هم شاید قابل تحمل بود اما در این دو سال مشاهده شد قیمت هر دلار در یک دوره کوتاه از ۴۰۰۰ تومان در فروردین ۱۳۹۷ به ۱۹ هزار تومان رسید و سپس تا ۱۱ هزار تومان کاهش یافت و دوباره اکنون به ۲۲ هزار تومان رسیده است. با توجه به اینکه تولید کشاورزی، تولید صنعتی و حمل و نقل به واردات کالا و ماشین‌آلات، تجهیزات و نیز مواد اولیه و کالاهای واسطه‌ای به واردات بستگی دارد قیمت تمام‌شده تولید نیز به نرخ ارز گره می‌خورد. از طرف دیگر واردات برخی از کالاها مثل شکر، برنج، ذرت و نهادهای دامی نیز به نرخ ارز گره خورده است. مجموعه این مسائل موجب شده است که برنامه‌ریزی برای تولید در ایران از استحکام کافی و میان‌مدت برخوردار نباشد. به‌طور

در صفحات دیگر می‌خوانید:

کاش آن صفرها باقی می‌ماند صفحه ۸	نگاهی به خوداتکایی در محصولات اساسی و وضع موجود صفحه ۷	جهش تولید در شکر و الکل در شرکت توسعه نیشکر و صنایع جانبی صفحه ۶	سرکوب قیمت‌ها و قیمت‌گذاری چاره کار نیست صفحه ۳
-------------------------------------	---	---	--

همکاری کارشناسانه به جای سرسختی بازدارنده

در غرب و در اروپا دارند برای هدف‌های گوناگون تشکیل شده‌اند که یکی از مهم‌ترین آنها آسان‌تر شدن کار دولت‌ها و زیرمجموعه‌های دولت است. به این معنی که به طور مثال مدیریت کل بخش صنعت نساجی وزارت صمت به جای اینکه روزانه با ده‌ها مدیر و سهامدار و صاحب کارخانه نساجی چانه‌زنی و گفت‌وگو کند با منتخبان آنها در انجمن صنایع نساجی گفت‌وگو می‌کند و کارها آسان و قابل فهم و اجرایی‌تر خواهد شد. تشکل‌های کارفرمایی با این توجیه است که فعالیت می‌کنند و می‌خواهند ضمن حمایت شدید و منطقی از اعضای خود با دولت و نهادهای مرتبط نیز تعامل مثبت و سازنده داشته باشند. انجمن صنفی کارخانه‌های قند و شکر ایران که یکی از قدیمی‌ترین تشکل‌های کارفرمایی به حساب می‌آید نشان داده است با همه دولت‌ها و همه مدیران بخش‌های مرتبط تعاملی سازنده داشته و بیشترین همکاری‌ها را انجام داده و همیشه آمادگی دارد این همکاری به شرط اینکه نتیجه برای هر دو طرف مثبت باشد را در دستور کار نگه دارد.

شرط همکاری

شرط همکاری با راهبردی برد - برد میان تشکل‌ها و نهادهای دولتی این است که بخش غیردولتی همانند یک شریک واقعی دیده شود از تجربه، تخصص و انباشت دانش اعضای تشکل‌ها که در بطن فعالیت‌ها قرار دارند استفاده شود. تجربه نشان می‌دهد هر گاه چنین اراده‌ای از سوی مدیران دولتی پدیدار شده همه منتفع شده و بیشتر از همه شهروندان بوده‌اند که سود برده‌اند. قانون بهبود مستمر فضای کسب و کار، سازمان‌ها و مؤسسه‌های دولتی را موظف کرده است قبل از تصمیم‌گیری درباره مقوله‌های گوناگون، نظر تشکل‌های مربوطه را جویا شده و آن را در تصمیم‌گیری‌های خود لحاظ کنند. اجرای این قانون الزامی است و به سلیقه و پسند مدیران بستگی ندارد. تجربه مناسب در توزیع شکر وارداتی از سوی انجمن صنفی کارخانه‌های قند و حذف رانت‌ها و فسادهای احتمالی در جریان توزیع از طرف انجمن نشان داد که می‌توان کار مؤثر انجام داد. واقعیت این است که این اتفاق برای کارخانه‌های قند این مزیت را داشت که طلب انباشت شده خود را از دولت از این محل تسویه کرده و به حقوق معوقه خود دست یابند. چرا نباید این تجربه موفق ادامه داشته باشد. آیا این سزاوار است که کارخانه‌های قند و شکر از دولت طلب داشته باشند آنگاه برای تأمین سرمایه در گردش از بانک‌ها با بهره‌های بالا وام بگیرند؟

قیمت‌گذاری دستوری

دقت در رفتار سازمان‌های نظارتی و نوع تعامل با بخش‌های گوناگون تولیدی به ویژه در صنعت غذایی نشان می‌دهد که قیمت‌گذاری دستوری و بستن دست و پای صنعت برای قیمت‌گذاری تعادلی به بدترین وجه اجرا شده و زیان کلی به تولید رسیده است. صنف لبنیات، صنعت قند و شکر و برخی دیگر از صنایع از رفتار دولت در این باره متأسف هستند و باور دارند که دستور دادن به صنف برای تحلیل و تحمل قیمت‌های اداری که عموماً به دلیل نگاه خاص و نبودن در متن فعالیت غیر کارشناسی است به تولید آسیب می‌زند و در مقابل بخش غیرمولد را تقویت می‌کند. مدیران و صاحبان و سهامداران صنایع نشان داده‌اند در روزهای سخت بیش از آنکه به فکر منافع بیشتری برای بخش صنعت و صنف باشند به منافع ملی می‌اندیشند و از اینکه دولت تحت فشار باشد اجتناب می‌کنند. تجربه‌های تلخ قیمت‌گذاری دستوری راه را برای رانت‌خواری، تخلف و شرایط غیرمتعارف آماده می‌کند و جز این فایده‌ای ندارد. پادمان باشد اگر هدف این است که با سخت‌گیری غیر کارشناسی از بیت‌المال صیانت شود، طرف دیگر ماجرا که حق الناس است نباید تضییع شود. هر کارخانه قند در ایران هزاران سهامدار خرده‌پا دارد که آسیب دیدن کارخانه‌ها به معنای آسیب زدن به این مردم است و این کار بخشیدنی نیست.

حرف آخر

این روزهایی که در آن به سر می‌بریم بدون تردید در یاد و حافظه تاریخی ایرانیان ثبت می‌شود و مبنای دآوری نسل آینده خواهد بود. هر رفتار، گفتار و تصمیمی که این روزها گرفته شود و در آن منافع ملی و سود عمومی جامعه قربانی خواست و اراده برخی مدیران در سازمان‌های گوناگون شود نقطه ناروشنی خواهد بود. در مقابل هر رفتار و تصمیم جمعی و بر مبنای خرد عمومی و نفع ملی باشد یک نقطه روشن خواهد بود. این نوشته قصد دآوری صریح ندارد و از باب اینکه خیر عمومی گسترش یابد و بر اساس تجربه و تخصص صدها مدیر قند و شکر و کوهی از تجربه، خواستار اتحاد، همبستگی و دست به دست هم دادن نهادهای دولتی و غیردولتی برای عبور از سختی‌هاست. امید است برخی مدیران شاید کم‌تجربه و تازه‌کار که شرایط اصلی را تجربه نکرده‌اند به خود آیند و با اجتناب از سخت‌گیری‌های غیر کارشناسانه راه رشد تولید صنعتی را مسدود نکنند که این روزها سخت به این رشد نیاز داریم.

هیچ ایرانی دلسوز به این مرز و بوم و این کشور باستانی هرگز علاقه ندارد روزگار شهروندان و اقتصاد کشور را در چنین شرایط دشواری ببیند. اما شرارت‌های خصومت‌آمیز علیه اقتصاد ایران در دهه ۱۳۹۰ به ویژه در دو سال تازه سپری شده و تشدید تحریم‌ها، کسب و کار ایرانیان را در منگنه قرار داده است و آمارهای کلان اقتصادی نیز نشان می‌دهد در وضعیت عادی قرار نداریم. تازه‌ترین آمارهای ارایه شده از طرف مرکز آمار ایران از بخش واقعی اقتصاد و ثبت رشدهای منفی در تولید ناخالص داخلی برای اثبات غیرعادی بودن اقتصاد کشور کافی است. بر اساس آمار این مرکز عملکرد واقعی اقتصاد در سال ۱۳۹۸ نشان می‌دهد که محصول ناخالص داخلی به قیمت ثابت سال ۱۳۹۰ در سال ۱۳۹۸ به رقم ۷۰۳۷ هزار میلیارد ریال با نفت و ۶۱۲۱ هزار میلیارد ریال بدون احتساب نفت رسیده است، در حالی که رقم مذکور در سال قبل با نفت ۷۵۶۷ هزار میلیارد ریال و بدون نفت ۶۱۵۷ هزار میلیارد ریال بوده که نشان از رشد ۷- درصدی محصول ناخالص داخلی با نفت و ۰/۶- درصدی محصول ناخالص داخلی بدون نفت در سال ۱۳۹۸ دارد.

نتایج مذکور حاکی از آن است که در سال ۱۳۹۸ رشته فعالیت‌های گروه کشاورزی ۳ درصد، گروه صنایع و معادن ۱۴/۷- (شامل استخراج نفت خام و گاز طبیعی ۳/۵-، سایر معادن ۲/۱-، صنعت ۱/۸-، انرژی ۱/۶- و ساختمان ۶/۱ درصد) و فعالیت‌های گروه خدمات ۰/۳- درصد نسبت به سال ۱۳۹۷ رشد داشته است. آمارهای این نهاد همچنین نشان می‌دهد در همه سال‌های از ۱۳۹۱ تا ۱۳۹۸ متأسفانه تشکیل سرمایه ثابت ناخالص با رشدهای منفی مواجه بوده است. به طوری که در دو سال ۱۳۹۷ و ۱۳۹۸ شاهد رشد منفی ۵/۶ درصدی و ۳/۴ درصدی بوده‌ایم. آمارهای ارایه شده از سوی نهادهای دیگر نشان می‌دهد ارزش صادرات نفت خام در سال گذشته به حداکثر ۹ میلیارد دلار رسیده و امسال شاید رقمی کمتر از این به دست آید. در چنین وضعیت سختی چه باید کرد و چگونه می‌توان از بدتر شدن اوضاع جلوگیری و چشم‌انداز روشنی را برای کشور ترسیم کرد. جدای از مسایل مرتبط با فعالیت‌های سیاسی داخلی و سیاست خارجی که جای بررسی آن در این نوشته نیست اما می‌توان به برخی نکات اشاره کرد و دست‌کم درباره اینکه چه نباید کرد نکاتی را یادآور شد. برخی نکات را در سطح کلان یادآور می‌شوم و پس از آن به مسأله اصلی که داستان ناراحت‌کننده برای صنعت قند و شکر است می‌پردازم.

جزیره‌های عمل نکنیم

یکی از بدترین رخدادهایی که متأسفانه در روزهای سخت و دشوار از سوی مدیران، تصمیم‌سازان و تصمیم‌گیران دولتی دیده می‌شود عملکرد جزیره‌ای و نگاه سازمانی است. به این معنی که مدیران سازمان‌ها، دستگاه‌ها و مؤسسه‌های دولتی در روزهای سخت تنها به این می‌اندیشند که کارنامه خود را سفید نشان داده و از حداکثر توانایی قانونی و حتی برخی مواقع غیرقانونی برای فشار به دیگر نهادها و دیگران استفاده کنند. می‌توان در این باره ده‌ها نمونه آورد که این روزها انجام می‌شود و کار برای همه سخت می‌شود. به طور مثال در روزگاری که نگاه‌های اقتصادی و صنعتی تحت شدیدترین فشارها قرار دارند سازمان امور مالیاتی کشور برای اینکه نشان دهد یک سازمان فعال و پر کار کامیاب است می‌خواهد مالیات بیشتری بگیرد یا اینکه سازمان برنامه و بودجه تخصیص‌های لازم برای بخش‌های گوناگون را در بدترین وضعیت نگه می‌دارد یا اینکه یک نهاد برای راضی نگه داشتن‌ها دستور واردات بی‌رویه با ارزهای ترجیحی می‌دهد در این روزگار باید از جزیره‌های عمل کردن اجتناب شود.

متحد باشیم

در برابر اینکه چه نباید کرد که در شرایط سخت امروز، اقتصاد کلان و اقتصاد سایر بخش‌ها آسیب ببیند باید اما یادآور شد که در موقعیت خاص امروز همه نهادهای مدنی غیردولتی و نهادهای دولتی باید متحد باشند دست در دست یکدیگر این روزهای تلخ را پشت سر بگذارند. تجربه نشان داده است کشورهایی که از بحران‌ها عبور کرده و به روزهای خوش رسیده‌اند در عمل اتحاد واقعی را در دستور کار قرار داده و راهبرد جلوگیری از تشدید اختلاف‌ها را اجرایی کرده و سازهایشان را با هم و در مسیر هم‌افزایی و دلنشین کردن فضا با هم کوک کرده‌اند. تاریخ درباره رفتار همه دآوری خواهد کرد و باید در این دوره سخت نشان دهیم که مدیرانی در سطح و تراز بالای میهن‌دوستی و صیانت از این آب و خاک هستیم و برای حفظ مقام و موقعیت یا ارتقای شغلی حاضر به قربانی کردن دیگران نیستیم.

تشکل‌ها، کمک کار دولت‌اند

تجربه جامعه‌های بشری در پویش تاریخ به ویژه سده‌های اخیر نشان می‌دهد، کشورهایی که در آنها توازن، تعادل و همبستگی میان نهادهای مدنی (اعم از نهادهای مدنی کارگری، کارفرمایی، صنفی، هنری، گردشگری و...) برقرار بوده کامیاب‌تر بوده‌اند. تشکل‌های کارفرمایی که سابقه طولانی

سلب اراده و آزادی

ادامه از صفحه اول

سازمان‌های نظارتی به ویژه در حوزه قیمت‌گذاری دستوری توجه داشته باشند که تأسیس آنها برای روزهای ضروری و استثنایی بوده و قرار نبوده و نیست که آنها به صورت روزمره و مداوم فعالیت‌های آمرانه داشته باشند و به جای تولیدکنندگان فکر کنند و اراده و آزادی انتخاب آنها سلب شود. اگر قرار بر این باشد که همه تخم‌مرغ‌های تولیدشده یا همه لبنیات تولیدشده یا همه یخچال‌های تولیدشده یک قیمت داشته باشند و آن قیمت نیز از طرف چند کارشناس تعیین شود سهم رقابت و نوآوری و مدیریت خلاقانه چه خواهد شد؟ قیمت‌گذاری دستوری به گواه تجربه سال‌های اخیر حتی در بهترین شکل به رانت و فساد و سقوط کیفیت منجر می‌شود.

بازی ندادن تشکل‌ها و واحدهای ذینفع در تصمیم‌گیری‌های مرتبط و اصرار بر اینکه «هر آنچه که ما می‌گوئیم درست است» رفتاری دیکتاتوری است که در نهایت به سقوط تولید و سرمایه‌گذاری در کشور منجر می‌شود.

ضمن احترام به همه کارکنان و مدیران سازمان‌های نظارتی یادآوری نکات یادشده با هدف اصلاح ساختاری است و این نوشته نمی‌خواهد با نهادهای نظارتی مجادله کند.

سیاست‌های کلان باید به سویی بروند که رقابت، آزادی انتخاب و رفتار نوآورانه و تولید انبوه به رفاه مصرف‌کننده منجر شود و نیازی به سلب اراده نباشد.

اگر قرار است مدیران کارخانه‌ها مطابق دستورهای گروهی کارشناس که می‌آیند و می‌روند فعالیت کنند کار به جایی می‌رسد که آنها خود را حق‌العمل کار تلقی کرده و راه رقابت مسدود خواهد شد و دیگر نمی‌توان مدیر کارآمد از مدیر ناکارآمد را تشخیص داد. به نظر می‌رسد برای اصلاح این تفکرات مخرب، ورود سرپرست خوش فکر وزارت صمت به موضوع را می‌طلبد.

یادآوری برای روزهای سخت امروز ایران و صنعت

ادامه از صفحه اول ایران و شرایط دشوار

واقعیت تلخ این است که ویروس کرونا در بدترین وضعیت ایران به سراغ ایرانیان آمد. در شرایطی که دولت ایران در پیش از شیوع ویروس کرونا به دلیل تحریم‌های تشدید شده کسری بودجه‌ای معادل ۲۰۰ هزار میلیارد تومان داشت و صادرات نفت به حداقل رسیده بود و صادرات سایر کالاها به آرامی به سمت پایین و سرازیری می‌رفت، کرونا نیز از راه رسید. نهاد دولت در ایران اکنون به دلیل اینکه سیاست خارجی در شرایط پیچیده‌ای قرار گرفته و با فشارهای شدیدی حتی از ناحیه کشورهای اروپایی مواجه شده است و تحریم‌های فزاینده روزه‌های تجارت خارجی را مسدود می‌کند در موقعیت عجیبی قرار دارد. کارشناسان و ناظران آگاه باور دارند در ادامه کار دولت و در صورت تداوم این شرایط عجیب احتمال اینکه اقتصاد به بهر روزی برسد ناممکن شده است. از سوی دیگر اما کرونا در شرایطی به ایران آمد که شهروندان ایرانی به دلیل تداوم رشد شتابان تورم در سال‌های ۱۳۹۷ و ۱۳۹۸ و نیز تداوم رشد منفی تولید ناخالص داخلی، قدرت خرید خود را دست‌کم تا ۴۰ درصد از دست داده‌اند. ناتوانی دولت و شهروندان ایرانی برای حفظ و صیانت از شغل‌هایی که با سرمایه‌گذاری تاریخی پدیدار شده بودند و صیانت از هزاران بنگاه کوچک و بزرگ راه، را برای عبور از بحران‌ها دشوار کرده است.

چه باید کرد؟

می‌توان و می‌شود برخی از دشواری‌های تحمیل شده بر کسب و کار ایرانیان را در سطوح کلان و بر فعالیت بنگاه‌ها و خانواده‌ها ادامه داد که بدون تردید بیشتر صنعتگران ارجمند آن را می‌دانند. از طرف دیگر پاسخ دادن به این پرسش که چه باید کرد نیز در وضعیت فوق‌العاده پیچیده امروز ایران کار آسانی نیست و توصیه و اندرز دادن نیز در این روزها به کار نمی‌آید. اما دست روی دست گذاشتن و هیچ کاری نکردن نیز دردی را درمان نمی‌کند و شاید به بیماری روحی - ذهنی بیشتر منجر شود.

به نظر می‌رسد صنعتگران ارجمند و اصیل ایران در چنین روزهای سختی باید بر عادت‌های گذشته که در شرایط عادی آنها را انجام می‌دادند را کنار گذاشته و رفتار و گفتارهایی منطبق بر سازوکار بازار کار ایران امروز انتخاب کنند. برخی از مسائل و برخی پیشنهادهای برای شرایط فعلی را یادآور می‌شوم:

یکم - باهم باشیم

صنعتگران ایرانی توجه داشته باشند در روزهایی که سر می‌برند که موجودیت و فلسفه وجودی آنها از سوی گروه‌های گوناگون سیاسی و اجتماعی با تهدید مواجه خواهد شد. بروکرات‌های دولتی در رأس مخالفان موجودیت سرمایه‌گذاران و صنعتگران قرار دارند. گروه‌های چپگرایی که این روزها از بدبختی شهروندان جهانی استفاده کرده و با بوق و شیپور و دهل سروصدا می‌کنند که باید سرمایه‌گذاران نقره‌داغ شده و تا می‌شود از آنها مالیات گرفت و نیز گروه‌هایی از طیف‌های سیاسی داخلی در رأس مخالفان فلسفه وجودی صنعتگران و کارخانه‌داران قرار دارند. در چنین وضعیتی است که صنعتگران باید در چارچوب قانون و عرف و در کانون‌ها و نهادهای صنفی و صنعتی باقی بمانند و همبستگی خود را مستحکم‌تر از قبل کرده و دنبال بقا باشند.

دوم - ساختارها را اصلاح کنیم

واقعیت سخت و تلخ این است که اقتصاد ایران در تله سیاست خارجی گرفتار شده است و تا این مشکل برطرف نشود و تعامل با جهان و نظام جهانی به روال عادی برنگردد امکان اصلاح اقتصادی وجود ندارد. بنابراین صنعتگران ارجمند باید بیش از هر چیز به این بیندیشند که چه راهی برای طرح این موضوع در کانون‌ها و مراکز تصمیم‌سازی و تصمیم‌گیری دولتی، خصوصی و سایر نهادها می‌توان یافت. به نظر می‌رسد باید در این باره جدی‌تر و عمیق‌تر از هر زمان دیگری فکر و عمل کرد تا ضمن اینکه به کلیت فعالیت‌هایشان آسیب نرسد و در راه حذف یکی از بزرگ‌ترین سدهای پیش رو گام بردارند. صیانت بلندمدت از بنگاه‌های صنعتی بدون برطرف شدن این معضل ناممکن خواهد بود و روندی فرسایشی برای نابودی فراهم خواهد شد. گروه‌های کارشناسی در دل انجمن‌ها و نهادهای صنعتی باید بستر مناسبی برای پژوهش در این باره فراهم کنند.

سوم - هم‌افزایی با اتاق ایران

صاحبان و مدیران بنگاه‌های صنعتی و اقتصادی در موقعیت دشواری قرار دارند که برخی از آنها در سطوحی پیشین یادآوری شد. به نظر می‌رسد در این وضعیت سخت صنعتگران باید بیش از پیش به نهادهای بالادستی خصوصی توجه داشته باشند. اتاق بازرگانی ایران و اتاق‌های شهرستان‌ها در این وضعیت تهدیدآمیز باید قدرتمندتر از همیشه باشند تا بتوانند در چانه‌زنی با قوای سه‌گانه از حق و حقوق بخش خصوصی حمایت و دفاع کنند. بدون وجود یک نهاد بالادستی قانونی که توانایی‌های کارشناسی و منابع مالی کافی برای پژوهش داشته باشد بنگاه‌ها و نهادهای کوچک‌تر نمی‌توانند در برابر قدرت دولت ایستادگی کنند.

چهارم - بهترین استفاده از آنچه داریم

بررسی‌های بازار پول و سرمایه نشان می‌دهد، برخلاف انتظارات و رفتارهای قبلی بانک‌ها از قدرت کافی برای پرداخت تسهیلات و اعتبارات برخوردار نیستند و در وضعیت کنونی ترجیح می‌دهند منابع خود را در جاهای دیگر هزینه و سرمایه‌گذاری کنند. از سوی دیگر بازار سرمایه اما با رشدهای قابل توجه مواجه شده و البته ریسک‌های خود را دارد. سرانجام اینکه راه ورود سرمایه خارجی نیز به کشور مسدود شده است. در چنین وضعیتی که قدرت خرید جامعه نیز روندی کاهنده را تجربه می‌کند بنگاه‌های صنعتی برای تأمین منابع مورد نیاز و نیز برای فروش و کسب درآمد باید از نیروی کار موجود و از سرمایه مالی و مادی خود بالاترین درجه بهره‌وری استفاده کنند تا نیاز کمتری به تأمین سرمایه‌های کمیاب و گران داشته باشند.

پنجم - حرف بز نیم و بخوایم

آخرین توصیه این نوشته به صنعتگران پرتلاش و اصیل این است که مقوله مطالبه‌گری از نهاد دولت و سایر نهادها را حق خود بدانند و با همه توانایی کارشناسی و تبلیغاتی خواسته‌های قانونی و عرفی خود را با صدای بلند به گوش مدیران دولت برسانند. سازمان امور مالیاتی، سازمان تأمین اجتماعی، گمرک ایران، بانک مرکزی و سایر نهادهای دولتی به شکل جزیره‌ای عمل کرده و هر کدام دنبال این هستند که سازمان خود را کارآمد نشان دهند و در وضعیت فعلی همگی نیز چشم به درآمد و سود بنگاه‌های صنعتی دوخته‌اند. صنعتگران باید بدون احتیاط و البته مجهز به نیرو و پژوهش کارشناسی مطالبه‌گری از دولت را در دستور کار قرار دهند.

سرکوب قیمت‌ها و قیمت‌گذاری چاره کار نیست

|مهندس محسن خلیلی|

نگارنده به عنوان یک صنعتگر و خدمتگزار اقتصاد ملی طی چند دهه و در حد بضاعت اندکم تلاش کردم در فعالیت‌های حرفه‌ای و تشکیلی خود سیاست‌گذاران و مسئولان اجرایی را به این حقیقت باورمند کنم که صنعتگران و فعالان اقتصادی میهن عزیزمان درک و شعور و شناخت مناسبی از ضرورت‌های حرفه‌ای و صنعتی خود دارند و وجدانشان نیز آن‌چنان بیدار هست که منافع ملی را بر منفعت‌های فردی و شخصی‌شان رجحان دهند؛ مشروط بر آنکه مسیر فعالیت سالم و آزاد نیز برای کار و کسب‌شان فراهم و همچون همگنان‌شان در جهان صنعتی، فضای رقابتی و غیر انحصاری، زمین بازی آنان باشد و نه مداخله‌گرایی‌ها و دستورات و نظامات غیر بازاری و دولتی.

راه‌حل مسأله این نیست!

خوشبختانه این تلاش‌ها و گفتن‌ها آن هم با راهنمایی‌ها و راهبری‌های اقتصاددانان و کارشناسان فرهیخته و فعالان محترم اقتصادی و تشکیلی طی چند دهه ثمرات بسیاری بر جا نهاد و اکنون حداقل در کلام و گفتار و به‌قولی «گفتمان» و نیز در بسیاری از قوانین و مقررات ضرورت بهبود محیط کسب‌وکار و وجود بازار رقابتی به اصولی پذیرفته‌شده در نظامات قانونی میهن‌مان تبدیل شده است؛ اما مشکل آنجا بروز می‌کند که در دوره‌های زمانی مختلف و با سخت شدن شرایط اقتصادی و سیاسی به علل گوناگون، متأسفانه شاهد به کنار نهاده شدن این اصول مسلم اقتصادی و ضرورت‌های پیشرفت و توسعه صنعتی از سوی مقام سیاست‌گذار و بازگشت دوباره به اقدامات دستوری و مداخلات غیر ضروری و سرکوب قیمت‌ها و گسترش تعزیرات و قیمت‌گذاری و... البته به نیت خدمت به مردم و مصرف‌کننده و جهش تولید و... هستیم. این در حالی است که برابر تجارب جهانی و سابقه تاریخی در کشورمان، این سرکوب و کنترل قیمت‌هاست که ریشه‌های تولید و فعالیت‌های صنعتی و مبادلات سالم تجاری را می‌خشکاند و نابود می‌کند و نه فضای آزاد و رقابتی.

ریشه این رفتار غلط دولتهای طی حدود نیم قرن اخیر در میهن‌مان برای مقابله با گرانی کالا و خدمات از جمله در کم‌اشناسایی با نهاد «بازار» و ابزار و سازوکارهای آن است. این کم‌اشناسایی دولتهای با ابزار مدرن بهبود شرایط تولید و تجارت کالا را شاید بتوان در این عبارت یکی از اقتصاددانان فرهیخته میهن‌مان (دکتر فرشاد فاطمی) یافت که می‌گوید: «وقتی شما تنها ابزاری که دارید چکش است، همه مشکلات را می‌بینید». متأسفانه سال‌هاست که حکومت‌ها در میهن‌مان «زور» و «تعزیر» و... را راه مقابله با مشکلات اقتصادی و از جمله افزایش قیمت‌ها می‌دانند. آنان تمایل دارند «گرانی» و «تورم» را یکی فرض کنند و به این ترتیب از قبول مسئولیت علت واقعی «تورم» که ناشی از کسری بودجه و ناتوانی درآمدها و هزینه‌های خود دولت است، شانه خالی کنند و سرکوب قیمت‌ها و قیمت‌گذاری را راهکار حل معضل جلوه دهند. رفتاری که رشد تولید و گردش آزاد اقتصادی را ناممکن و سبب ضرر و زیان شدید به بنگاه‌های اقتصادی و صنعتی و از طرف خارج شدن فعالیت‌های سالم و مولد اقتصادی می‌شود. چنان‌که چند دهه تعیین دستوری نرخ ارز و سود بانکی و قیمت حامل‌های انرژی و کالا و خدمات و... ثمری جز مصرف بیشتر و نابودی منابع ارزشمند و کوچک و ضعیف‌مانند بنگاه‌ها و... نداشته است. تنها با انضباط مالی دولتهای با کاهش کسری بودجه و در نتیجه کاهش سرعت خلق پول و نقدینگی که اکنون به بیش از ۲ هزار و پانصد هزار میلیارد تومان (بیش از ۳۰ درصد رشد نسبت به سال گذشته) رسیده است، می‌توان تورم را کنترل کرد. بنابراین باید مشکل را از منشأ آن حل کرد و به دنبال بیره‌ها نرفت. بیره‌هایی که آخرین آنها «هدایت نقدینگی» به سمت تولید و... عنوان شده است. چنان‌که به قول اقتصاددان برجسته میهن‌مان دکتر نیلی «نقدینگی، نهاده تولید نیست و نمی‌توان با نقدینگی، سرمایه‌گذاری و تولید را افزایش داد». یعنی همان نکته زرّی که «میزس» اقتصاددان برجسته اتریشی که اخیراً جزوه‌ای از عقایدش خواندم، چند دهه قبل عنوان کرده است: «گاهی کسانی می‌گویند: فرق است بین اینکه دولت پولش را صرف هدف‌های خوب یا بد کند.» اصلاً چنین نیست. اینکه پول به چه طریقی مصرف می‌شود مهم نیست، بلکه طریقه‌ای که دولت پول را به دست می‌آورد مهم است. آن‌گاه که دولت مثلاً برای ساخت یک بیمارستان، پول‌های مردم را جمع می‌کند، شهروندانی که مالیات پرداخت کرده‌اند ناگزیرند هزینه‌های خود را کاهش دهند و این از حجم پول می‌کاهد و مانع تورم می‌شود.

تراز جهانی شکر سال ۲۰۲۵

۱۹ ژوئیه ۲۰۱۹ - نشریه بین المللی شکر و شیرین کننده ها (F.O.LICHT 'S)
ترجمه و تنظیم: شرکت توسعه نیشکر و صنایع جانبی، معاونت طرح و برنامه

تولید

اتحادیه اروپا با لغو سهمیه های تولید از اول اکتبر ۲۰۱۷، وارد دوره جدیدی شد. در حال حاضر و پس از سال ۱۹۶۸، تولیدکنندگان داخلی برای اولین بار از هرگونه محدودیت بازاریابی شکر آزاد شده اند. در نتیجه، کشاورزان این اتحادیه، سطح زیر کشت چغندر خود در سال ۱۸-۲۰۱۷ را در حدود ۱۶ درصد افزایش دادند و شرایط خوب آب و هوایی نیز منجر به افزایش بیشتر تولید گردید. سطح زیر کشت چغندر در سال ۱۹-۲۰۱۸، تقریباً بدون تغییر بود اما شرایط نامساعد آب و هوایی باعث کاهش چشمگیر تولید در اروپا شد. با این حال، ذخایر انبوه شکر باقیمانده از برداشت قبلی به فروش رفتند و تولیدکنندگان اتحادیه اروپا به منظور کاهش فشارها از روی بازار داخلی، اقدام به صادرات شکر همراه با ضرر به بازار جهانی نمودند.

در نتیجه، بسیاری از تولیدکنندگان شکر اروپا، از جمله سود زوکرا و نوردزوکرا آلمانی، و تروس و اتحادیه کریستال فرانسوی، سال گذشته بدلیل کاهش قیمت ها در یک بازار حاوی مازاد عرضه، زیان های قابل توجهی را متحمل شدند. این امر باعث اعلام تعطیلی کارخانه های برخی از تولیدکنندگان شد. سودزوکرا و اتحادیه کریستال اعلام کردند که فعالیت شش کارخانه شکر خود در مناطق مختلف فرانسه، آلمان و لهستان را متوقف خواهند کرد.

در حال حاضر، پیش بینی می کنیم که اتحادیه اروپا در زمانی که قیمت های شکر جهانی بالا است به تولید بیش از نیازهای خود ادامه داده و عرضه مازادش را صادرات خواهد کرد و با کاهش قیمت ها، تولید اتحادیه اروپا به سطح مصرف داخلی خود نزدیک شود. با این حال انتظار نداریم تولیدکنندگان این اتحادیه، رکورد قابل توجه تولید سال ۱۸-۲۰۱۷ خود را تجربه کنند، درس سختی که در اولین سال های لغو سهمیه های تولید آموختند نشان داد که رقابت در بازار جهانی چقدر دشوار است.

ایالات متحده و مکزیک، یک قرارداد دو جانبه تجارت شکر دارند که ثابت را در بازار به ارمغان می آورد. در شرایط فعلی، سیاست شکر ایالات متحده پایدار و توانا در مقابله با بی ثباتی بازار به نظر می رسد. بنابراین انتظار می رود تولید این کشورها براساس روند گذشته افزایش یابد.

لازم است فاکتورهای ممکن برای به خطر انداختن این ثبات را نیز در ذهن داشته باشیم. عامل نخست، موضوع محصولات اصلاح شده ژنتیکی است. اگرچه براساس استاندارد ملی شفاف سازی بیومهندسی مواد غذایی که در اواخر سال ۲۰۱۸ منتشر شد، مقرر شد تا شکر چغندری (که بیشتر از چغندرهای اصلاح شده ژنتیکی تولید می شود) را مشابه شکر نیشکری (غیر اصلاح شده ژنتیکی) بشناسد اما مصرف کنندگان همچنان طرفدار دومی هستند. این مسأله منجر به تخفیف مداوم سنت در هر بوش برای شکر چغندری در مقابل شکر نیشکری شد. اما در حال حاضر، این تخفیف به ابزاری مؤثر برای تعادل در بازار داخلی تبدیل شده است. موضوع دوم، گرایش اخیر مصرف، شرکت های مواد غذایی را وادار به کاهش محتوای شکر محصولات خود می کند. بنابراین ممکن است روند رشد مصرف شیرین کننده ها در آینده کاهش یابد و این امر مستلزم کاهش تدریجی رشد تولید شکر نیز خواهد بود.

تولید و مصرف جهانی شکر

(هزار تن ارزش خام، اکتبر تا سپتامبر)

(هزار تن ارزش خام، اکتبر تا سپتامبر)	
۲۰۲۴/۲۵	۲۰۲۳/۲۴
۱۹.۰۰۰	۱۹.۲۰۰
۹.۲۲۰	۹.۰۸۰
۳۶.۵۰۰	۳۹.۰۰۰
۱۲.۷۰۰	۱۲.۴۰۰
۳۶.۰۰۰	۳۴.۶۵۰
۱۴.۵۰۰	۱۵.۰۰۰
۴.۹۱۰	۴.۸۸۰
۱۴.۰۶۰	۱۳.۸۲۰
۲۵.۳۲۰	۲۵.۲۲۰
۴۴.۱۴۰	۴۶.۶۶۰
۸۳.۶۸۰	۸۳.۲۱۰
۲۰۰.۸۸۰	۲۰۰.۷۵۰
۱۹۹.۸۹۰	۱۹۷.۵۲۰
۹۹۰	۳.۲۳۰

تولید و صادرات شکر برزیل در دو دهه منتهی به سال ۲۰۱۰ با افزایش چشمگیر مواجه بود و این کشور، نقش خود را به عنوان صادر کننده برتر جهان محکم کرد. تولید شکر این کشور از ۸ میلیون تن در سال ۱۹۹۰ به ۴۰ میلیون تن در سال ۲۰۱۰ رسید که رشد پنج برابری را نشان می دهد. این در حالی است که صادرات برزیل طی این دوره از ۱/۶ میلیون تن به ۲۸ میلیون تن افزایش یافته است. با این وجود، برزیل طی دو فصل گذشته با مشکلات زیادی روبرو بوده است که از آن جمله می توان به کاهش عملکرد محصولات کشاورزی، افزایش شدید هزینه های تولید، بحران مالی و اقتصادی در کشور، سیاست های نامطلوب دولت در خصوص اتانول و شرایط نامساعد آب و هوایی اشاره نمود. طی دو فصل گذشته، رشد تولید نیشکر متوقف شد و تولید شکر و اتانول در حال رکود است.

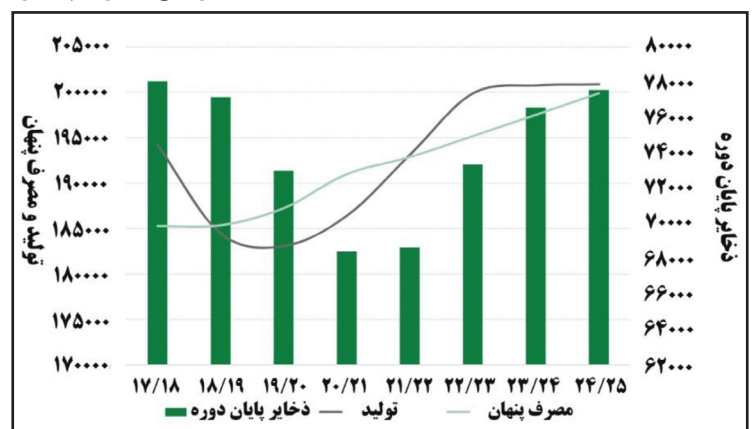

برنامه ریزی استراتژیک نیاز به پیش بینی های طولانی مدت دارد. بنابراین تصمیم گرفتیم تا با انجام یک پروژه تحقیقاتی ویژه، تراز شکر جهانی را تا سال ۲۰۲۵ پیش بینی کنیم.

چالش برانگیزترین بخش از هر چشم انداز، پیش بینی واکنش تولید به تغییر شرایط بازار است. این مشکل برای کالاهای کشاورزی بیشتر است چرا که میزان تولید به طور جدی به رویدادهای آب و هوایی وابسته بوده و پیش بینی این حوادث به واسطه ماهیت آنها غیر ممکن است. مهم تر از آن، تولیدکنندگان محصولات کشاورزی با تأخیر زمانی مشخص، نسبت به سیگنال های بازار واکنش نشان می دهند. در خصوص گیاهان قندی، به راحتی می توان یک دوره ۱۲ تا ۲۴ ماه از زمان اتخاذ تصمیم برای کاشت تا برداشت محصول را در نظر گرفت. علاوه بر این برای فرآوری مقادیر اضافی نیشکر یا چغندر قند، سرمایه گذاری های اضافی در زیرساختها ضروری است. محاسبات ما نشان می دهد که ممکن است کسری شکر بازار جهانی در سال ۲۰۲۰-۲۱ به ۴/۶ میلیون تن برسد که اندکی بیشتر از رقم ۴/۲ میلیون تنی سال ۲۰۱۹-۲۰ است. لذا انتظار می رود بازار به وضعیت متعادل تری برگردد و سپس حجم ذخایر دوباره افزایش خواهد یافت. مثل همیشه، یادآور می شود که تمام ارقام تولید بر حسب ارزش خام است که می توان با ضرب ۰/۹۲ آن را به ارزش سفید تبدیل نمود. این مطالعه بر مبنای یک سال زراعی واحد (اکتبر - سپتامبر) انجام شده است. از نظر قاره ای، انتظار می رود آسیا همچنان در جایگاه بزرگترین تولیدکننده شکر جهان باقی بماند. به نظر می رسد تولید شکر این قاره در سال ۲۵-۲۴ به ۸۳/۷ میلیون تن برسد که از رقم ۷۸ میلیون تن سال ۱۹-۲۰۱۸ بیشتر است. پیش بینی می شود هند و تایلند جایگاه خود را به عنوان اصلی ترین تولیدکننده شکر در منطقه حفظ نمایند. تخمین زده می شود تولید شکر آمریکای جنوبی در سال ۲۵-۲۴ به ۴۴/۱ میلیون تن برسد که ۸/۶ میلیون تن بیشتر از سال ۱۹-۲۰۱۸ است. پیش بینی می شود برزیل همچنان عامل اصلی تولید در این منطقه باشد. تخمین زده می شود که تولید شکر در آمریکای شمالی و مرکزی به سختی از ۲۳/۲ میلیون تن سال ۲۰-۱۹ به ۲۵/۳ میلیون تن در سال ۲۵-۲۴ تغییر کند زیرا انتظار می رود بیشتر کشورها، تولید خود را به طور نسبتاً کمی افزایش دهند. بزرگترین تولیدکننده این منطقه، ایالات متحده و پس از آن، مکزیک و گواتمالا قرار دارند.

پیش بینی عرضه و تقاضای جهانی

(هزار تن، اکتبر/سپتامبر)

پیش بینی می شود که تولید شکر آفریقا در سال ۲۵-۲۴ به رقم ۱۴/۱ میلیون تن برسد که از ۱۲/۵ میلیون تن در سال ۱۹-۲۰۱۸ بیشتر است. اگرچه برنامه احداث چندین پروژه جدید اعلام شده است لیکن فرض کردیم که این پروژه ها با تأخیر به اتمام برسد اما سرانجام، ظرفیت های اضافی فرآوری و افزایش سطح زیر کشت محصول منجر به افزایش تولید خواهد شد.

شود. با توجه به عدم تمایل سیاستمداران هندی برای محدود کردن تولید شکر، انتظار داریم که رویدادهای آب و هوایی همچنان محرک اصلی باشند. در نتیجه، احتمالاً تولید این کشور ناپایدار باقی خواهد ماند. میزان مصرف شکر داخلی با سرعتی جالب توجه افزایش می‌یابد و در صورتی که کشاورزان اقدامی در جهت گسترش سطح فعالیت‌های زراعی خود نکنند، انتظار می‌رود تولید و مصرف داخلی هند تا سال ۲۰۲۵ برابر شوند. تا بلند پس از سال ۱۱-۲۰۱۰ و هنگامی که تولید این کشور برای اولین بار به ۱۰ میلیون تن رسید، دنیای شکر را شگفت زده کرد. حتی در سال‌های بعد که هم شرایط جوی نامساعد و هم قیمت پایین بازار جهانی، مانع پیشرفت تولید در سایر کشورها شد، رشد تولید شکر در تا بلند همچنان روند صعودی داشت و این کشور را به یک بازیگر قدرتمند در بازار شکر تبدیل نمود. با این حال، ممکن است رشد آینده شکر این کشور نامعلوم باشد زیرا دولت این بخش را آزاد کرده است. این بدان معنی است که سیستم تقسیم سود بین تولیدکنندگان و کارخانجات لغو شده است و این موضوع به نوبه خود، مستلزم لغو سیستم سهمیه‌ای تولید کارخانجات می‌باشد. در این پیش‌بینی، فرض کردیم که تولید نسبتاً پایداری در سال‌های آتی وجود داشته باشد زیرا قیمت‌های نیشکر دارای روندی معکوس هستند و در حال حاضر پیوند بیشتر با قیمت‌های جهانی نیز دارند. تخمین زده می‌شود که افزایش قیمت کاساوا به عنوان رقیب اصلی کشت نیشکر، کشاورزان را به جایگزینی این محصول با نیشکر در الگوی کشت زراعی ترغیب نماید. لذا در شرایط کسادی بیشتر بازار جهانی (مورد انتظار برای پس از فصل ۲۰-۲۰۱۹)، باید اقتصاد مزرعه را بهبود بخشیده و تولید بیشتر را تحریک نمود. همچنین، انتظار می‌رود دولت به منظور ترویج کشت نیشکر، اجرای طرح پرداخت یارانه‌های غیرمستقیم را در آینده ادامه دهد. استرالیا یک تولیدکننده نسبتاً کوچک از کل تولید جهانی است اما سالانه تقریباً ۱۰ درصد تجارت جهانی این شیرین‌کننده را (عمدتاً در بازارهای آسیا و خاورمیانه) بخود اختصاص داده است. با این حال، فرصت‌های رشد برای صنعت شکر استرالیا به دلیل تأثیر توسعه شهری، کشت سایر محصولات زراعی و تأمین آب مورد نیاز، سطح اراضی قابل دسترس برای زراعت نیشکر را محدود کرده است. بنابراین، رشد تدریجی تولید شکر در پیش‌بینی تولید این منطقه فرض شده است، نه پیش افتادن روند اخیر.

کشور	مفروضات اصلی
اتحادیه اروپا	<ul style="list-style-type: none"> انتظار می‌رود اتحادیه اروپا تولید را کاهش داده و به سطح مصرف داخلی خود نزدیکتر نماید و در زمان افزایش قیمت‌های جهانی، مجدداً روند تولید را ارتقا بخشد.
ایالات متحده آمریکا	<ul style="list-style-type: none"> قرارداد تجاری شکر بین ایالات متحده و مکزیک همچنان معتبر است. کاهش نسبتاً کم شکر چغندری در مقایسه با شکر نیشکری کاهش مختصر مصرف شکر سرانه به دلیل پایین آمدن محتوای شکر در فرآورده‌های تولیدی.
برزیل	<ul style="list-style-type: none"> تناوم کمیود سرمایه‌گذاری در صنعت تا کسری بعدی که باعث افزایش قیمت شکر می‌شود. واکنش ضعیف نسبت به طرح رونوآبو در شروع طرح افزایش تولید اتانول مبتنی بر ذرت
چین	<ul style="list-style-type: none"> افزایش تدریجی تولید شکر داخلی؛ محدودیت رشد سطح زیرکشت نیشکر بواسطه رقابت احتمالی با سایر محصولات زراعی برای زمین و آب.
هند	<ul style="list-style-type: none"> حمایت مستمر از صنعت شکر؛ افزایش قابل توجه ظرفیت‌های تولید اتانول
تا بلند	<ul style="list-style-type: none"> پرداخت یارانه‌های غیرمستقیم برای ترویج کشت نیشکر تغییر الگوی کشت برخی از کشاورزان به سمت محصولات جایگزین
استرالیا	<ul style="list-style-type: none"> محدودیت سطح اراضی برای کشت نیشکر

مصرف

رشد جمعیت و درآمد سرانه، مهم‌ترین عوامل مؤثر بر تقاضای شکر محسوب می‌شوند. مطالعات نشان داده‌اند که افزایش جمعیت، بخش عمده‌ای از افزایش مصرف مطلق را توضیح می‌دهد. علی‌رغم اینکه رشد جمعیت قابل توجه است لیکن رشد مصرف سرانه شکر متوقف شده است. دلیل اصلی این امر، احتیاط ناشی از تأثیر مخرب احتمالی شکر برای سلامت انسان است. وضع مالیات‌های شکر همچنان در حال افزایش است زیرا بسیاری از دولت‌ها، تأثیر مضاعف درآمدهای مالیاتی بالاتر را در مقابله با نگرانی‌های بهداشت عمومی بسیار مؤثرتر می‌دانند.

مهم‌تر از همه، تولیدکنندگان مواد غذایی و نوشیدنی‌ها، به طرز قابل توجهی میزان شکر موجود در محصولات خود را کاهش داده و شیرین‌کننده‌های مصنوعی را جایگزین شکر می‌کنند تا از پرداخت مالیات‌های فوق‌الذکر اجتناب نمایند. آنها همچنین در حال کاهش اندازه و ابعاد محصولات و تنوع سبد محصول شرکت‌های خود می‌باشند. این مسائل در نهایت ممکن است تأثیر بیشتری در کاهش مصرف شکر نسبت به مصرف آن توسط نوشیدنی‌های غیرالکلی داشته باشد. پیش‌بینی می‌شود وضع مالیات، نرخ رشد تقاضا را کاهش دهد.

با توجه به عوامل مختلف، این پیش‌بینی ممکن است منطقی به نظر برسد که نرخ رشد سالانه مصرف شکر جهانی از ۱/۶ درصد مشاهده شده در پنج سال گذشته، به ۱/۲ درصد تنزل یابد.

خلاصه

ارزیابی‌های ما حاکی از آن است که بازار جهانی شکر در حال حرکت به سمت دوره کسری است که این وضعیت می‌تواند شرایط ملایم‌تری را برای تولیدکنندگان شکر فراهم نماید. پس از رسیدن به یک بازار متعادل در سال ۲۰۲۱-۲۰۲۱، انتظار می‌رود که این تراز دوباره به مازاد تغییر یابد. تولید شکر جهانی در سال ۲۰۲۴-۲۵ ممکن است به حدود ۲۰۰ میلیون تن برسد که از رقم ۱۸۴ میلیون تن پیش‌بینی شده سال ۱۹-۲۰۱۸ بیشتر است. در عین حال، پیش‌بینی می‌شود مصرف شکر نیز در این سال به ۲۰۰ میلیون تن افزایش یابد که از ۱۸۵ میلیون تن سال ۱۹-۲۰۱۸ بیشتر می‌باشد.

پیش‌بینی می‌شود که روند سرمایه‌گذاری کم چند سال اخیر در بخش تولید شکر برزیل، تا زمان کسری بعدی و افزایش قیمت شکر در سطوح فعلی باقی بماند. چنین چرخشی می‌تواند سرمایه‌گذاری‌های جدید را بسمت این صنعت جذب نماید.

برنامه رونوآبو عدم اطمینان بیشتری را به همراه آورده است. شروع این برنامه برای اول ژانویه سال ۲۰۲۰ برنامه‌ریزی شده است اما هنوز سوالات زیادی در خصوص اجرای آن وجود دارد که بایستی پاسخ داده شوند. ما تصور می‌کنیم که حمایت اضافی از سوی دولت، منجر به واکنش فوری در صنعت نخواهد شد. انتظار می‌رود این برنامه، جذابیت تولید اتانول را افزایش دهد اما بازیگران بازار باید ابتدا درک کنند که این برنامه، چگونه محیط و شرایط فعالیت صنعت را تغییر می‌دهد. پیش‌بینی می‌کنیم که در مرحله نخست اجرای برنامه تولیدکنندگان با ظرفیت‌های موجود و بدون سرمایه‌گذاری چندان برای توسعه، به فعالیت خود ادامه دهند. همچنین انتظار داریم در این مرحله، تولید اتانول حاصل از ذرت افزایش یابد. اگرچه انتظار نمی‌رود تولیدکنندگان ظرفیت‌های تولیدی خود را گسترش دهند لیکن پیش‌بینی می‌شود رونوآبو باعث افزایش سطح به اصطلاح تعادل شکر/ اتانول شود. بنابراین، احتمالاً رکورد تولید شکر بالای ۴۰ میلیون تن سال ۱۷-۲۰۱۶، در افق مورد پیش‌بینی تکرار نخواهد شد. با این حال، برزیل به دلیل اندازه صنعت و توانایی نسبتاً سریع در جابه‌جایی بین تولید شکر و اتانول، نقش خود را به عنوان تنظیم‌کننده بازار جهانی حفظ خواهد کرد.

چشم‌اندازهای صنعت فراوری نیشکر و چغندر در چین، تحت تأثیر عوامل مختلف قرار دارد. الزامات سیاسی آشکار برای گسترش تولید شکر داخلی و بهبود پایدار بازده کشاورزی و صنعت در سال‌های اخیر، احتمالاً منجر به رشد بیشتر تولید شکر خواهد شد. با این حال، احتمالاً نگرانی‌ها از محدود شدن افزایش سطح زیرکشت نباتات قندی بدلیل رقابت سایر محصولات زراعی برای زمین و (به ویژه) آب، ممکن است در آینده نقش پررنگ‌تری داشته باشند.

با فرض محافظه کارانه، انتظار می‌رود رشد سالانه تولید شکر چین در حدود ۱/۴ درصد باشد که این رقم کمتر از نرخ رشد مصرف سالانه خواهد بود. این موضوع، چین را به واردات شکر وابسته‌تر می‌کند. معمولاً بخش شکر هند، بیشترین تالطم را در بازار بین‌المللی ایجاد می‌کند. این مسأله در نگاه اول تعجب برانگیز است زیرا این کشور یک بازیگر نسبتاً کوچک در بازارهای جهانی بوده و به ندرت حجم واردات یا صادرات سالانه آن به بیش از چند میلیون تن می‌رسد که قابل مقایسه با صادرات بیش از ۲۰ میلیون تنی برزیل نیست.

آنچه هند را به عنوان نمونه برجسته بی‌ثباتی جلوه می‌دهد ماهیت چرخشی تولید آن است که منجر به ایجاد نوسانات گسترده‌ای در تراز تجاری آن کشور می‌شود. با این حال، نه تنها نوسانات گسترده در تولید و از این طریق تراز تجاری، بلکه عدم امکان پیش‌بینی میزان تولید آن نیز، یکی از مشکل اساسی برای بازار جهانی شکر به حساب می‌آید. به‌طور کلی، پیش‌بینی تولید شکر کار دشواری است لیکن با توجه به غیرقابل پیش‌بینی بودن شرایط آب و هوایی در هند، حاشیه خطا برای تولید این کشور نسبت به بسیاری از مناطق دیگر جهان بیشتر است.

علاوه بر این، بازار داخلی این کشور از تصمیمات تنظیمی کوتاه‌بینانه رنج می‌برد زیرا دولت هند تلاش می‌کند تا منافع کشاورزان، فراوری‌کنندگان و مصرف‌کنندگان را متعادل کند. دولت کف قیمتی بالایی را برای نیشکر تعیین می‌کند تا کشاورزان را ترغیب به تغییر الگوی کشت به سمت این محصول نماید. این امر منجر به افزایش شدید تولید داخلی در سال ۱۸-۲۰۱۷ شد که در حدود ۸ میلیون تن از مصرف فراتر رفت. این مازاد در سال ۱۹-۲۰۱۸ حتی بیشتر رشد کرد. دولت هند برای مقابله با عرضه بیش از اندازه شکر، اقدامات تنظیمی مختلفی از جمله: تأمین بودجه برای ایجاد ذخایر استراتژی، تعیین سهمیه صادرات اجباری، تعیین قیمت خرده‌فروشی و اعطای یارانه صادراتی را آغاز کرد. دولت به جای کاهش حمایت از کشاورزان در راستای کاهش انگیزه عرضه بیش از حد، بارها با پیامدهای سیاست شکر خود مقابله کرده است.

با این حال، در واقع آخرین اقدام دولت توانست یک آرامش نسبی برای صنعت مهیا کند: پس از گذشت بیش از ۱۰ سال از تجربه سیاست اتانول سوختی، دولت ملی سرانجام سال گذشته در این زمینه جدی شد زیرا دریافت که این ابزار می‌تواند برای رهایی از شکر مازاد کشور مورد استفاده قرار گیرد. پس از تصویب استفاده از شربت نیشکر و ملاس گرید B به عنوان ماده اولیه فرایند تخمیر در ژوئن سال ۲۰۱۸، دولت به منظور توسعه ظرفیت کارخانه‌های تقطیر، پرداخت مبلغ ۴۴/۴ میلیارد روپیه را نیز در قالب وام یارانه‌ای پنج ساله از بانک‌ها تصویب کرد.

این صنعت به‌طور سنتی، الکل را از ملاس گرید C تولید می‌کند که یک محصول جانبی حاصل از فرایند تولید شکر می‌باشد. علاوه بر این، الکل در سال ۱۹-۲۰۱۸ از ملاس گرید B یا شربت نیشکر نیز تهیه شده است. صنعت به منظور جبران تولید شکر کمتر، قیمت ملاس گرید B را برای تولید اتانول، در سطحی بسیار بالاتر از ملاس C تعیین نمود. در حالی که قیمت هر لیتر ملاس C در حد ۴۳/۷ روپیه تثبیت شده بود قیمت هر لیتر ملاس گرید B معادل ۵۲/۴ روپیه و هر لیتر شربت نیشکر معادل ۵۹/۱ روپیه تعیین شد. در نتیجه، تقریباً در تمام کارخانه‌های تولیدکننده اتانول سود مناسبی به دست آمد.

به گفته منابع صنعت، در فصل جاری حدود ۲۹۵ میلیون لیتر اتانول از ملاس B یا شربت نیشکر تولید شده و به شرکت‌های بازاریابی نفتی عرضه شده است. این رقم معادل منحرف کردن حدود ۳۰۰ هزار تن شکر به سمت تولید اتانول است. به‌طور کلی برای فصل ۱۹-۲۰۱۸، این صنعت انتظار دارد حدود ۴۵۰ میلیون لیتر اتانول از ملاس B و شربت نیشکر تولید کند.

با توجه به سودآوری تولید اتانول و حمایت دولت، انتظار داریم کارخانه‌ها ظرفیت تولید اتانول را افزایش دهند. این امر باعث می‌شود تا نیشکر بیشتری به جای تولید شکر، به سمت تولید اتانول منتقل گردد. تا سال ۲۰۲۵ می‌تواند حدود ۱ تا ۲ میلیون تن شکر برای تولید اتانول سوختی استفاده

جهش تولید در شکر و الکل در شرکت توسعه نیشکر و صنایع جانبی

۲۴۰ هزار تن به بهره برداری خواهد رسید تا چرخه تولید نیشکر در این شرکت تکمیل تر و ارزش افزوده فراورده های نیشکری بیشتر شود. وی گفت: خرید ماشین آلات کارخانه کاغذسازی شروع و بخشی از زیربنایها نیز در حال آماده سازی است تا این کارخانه طبق برنامه زمان بندی به بهره برداری برسد و بخشی از نیاز کشور به کاغذ تأمین شود. ناصری در جریان بازدید از شرکت لوح سبز جنوب که از باگاس نیشکر ورق «م.دی.اف» تولید می کند گفت: امسال با تغییراتی

که در بخش های این کارخانه ایجاد خواهد شد، فراورده های این کارخانه از نظر کمی و کیفی افزایش خواهد یافت. پرویز نورمحمدی مدیرعامل شرکت لوح سبز جنوب نیز اظهار داشت: امسال هشت خط تولید جانبی به مجموع بخش های تولیدی این شرکت افزوده خواهد شد تا قدرت رقابت پذیری با کالاهای مشابه وارداتی افزایش یابد و از میزان واردات «م.دی.اف» و تخته کالسته شود. وی گفت: قصد داریم روی همه فراورده های چوبی وارداتی که در بازار داخلی وجود دارد کار کنیم تا بازار کشور به

صرف کالای داخلی اشتیاق پیدا کند و مسیر صادرات آن نیز هموارتر شود. نورمحمدی افزود: هم اکنون بخشی تولیدات این کارخانه به کشورهای عراق و افغانستان صادر می شود و صادرات به ترکیه نیز به صورت تهازتی صورت می گیرد. وی مجموع تولید سالانه «م.دی.اف» در این کارخانه را ۱۲۰ هزار متر مکعب بیان کرد و افزود: در کشور این ظرفیت وجود دارد که از مجموع ۲۳ میلیون متر مکعب واردات «م.دی.اف» و تخته و چوب، ۲ میلیون متر مکعب آن در کشور تولید و از خروج ارز جلوگیری شود. نورمحمدی بر حمایت مسئولان از صنعت «م.دی.اف» با هدف ایجاد اشتغال و صیانت از تولید ملی تأکید کرد و افزود: حمایت به معنی جلوگیری از واردات بی رویه است تا سهم تولیدات کشور در بازار پراشتهای داخلی افزایش و ایرانی از تولیدات ایرانی استفاده کند. عملیات اجرایی طرح های هفت گانه نیشکر خوزستان شامل کشت و صنعت امیر کبیر، دعبل خزاعی، حکیم فارابی، امام خمینی (ره) در شعیبیه شوشتر، سلمان فارسی، دهخدا، میرزا کوچک خان با ظرفیت اسمی تولید ۷۰۰ هزار شکر از اوایل دهه ۷۰ شروع شد و از سال ۱۳۸۰ یکی پس از دیگری وارد چرخه تولید شدند. بر اساس اعلام سازمان جهاد کشاورزی خوزستان در افرق ۱۴۱۰ حدود ۶۸ درصد شکر مورد نیاز کشور در خوزستان با استفاده از ۲ محصول چغندر قند و نیشکر تولید خواهد شد. استان خوزستان با تولید سالانه ۱۷/۲ میلیون تن محصولات زراعی، باغی و دامی به ارزش ۲۹۰ هزار میلیارد ریال رتبه نخست کشور را دارد. سهم نیشکر از مجموع تولیدات کشاورزی استان حدود ۶/۵ میلیون تن است.

مدیرعامل کارخانه قند بیستون:

کارخانه های قند و شکر نیازمند توجه ویژه هستند

گرفته است که چندین سال است که بی نتیجه باقی مانده است. کارخانه قند بیستون در سال ۱۳۴۰ توسط متخصصان آلمانی ساخته شده و اکثر وسایل مورد استفاده برای صنعت قندسازی و ماشین آلات و دستگاه های کارخانه متعلق به شرکت سالز گیتیر آلمان است. تاریخ مونتاز و اولین بهره برداری کارخانه قند بیستون سال ۱۳۴۲ است که ظرفیت اسمی اولیه آن یک هزار تن چغندر در شبانه روز بوده و ظرفیت اسمی کنونی آن ۲ هزار تن چغندر در شبانه روز، که قابل توسعه به بیش از سه هزار تن در شبانه روز است.

اکنون در کارخانه قند بیستون سالانه حدود ۴۰ هزار تن شکر تولید می شود

استان کرمانشاه ۹۴۶ هزار و ۸۷۱ هکتار زمین کشاورزی آبی و دیم دارد که سالانه بیش از چهار میلیون و ۶۰۰ هزار تن محصولات کشاورزی از آن برداشت می شود. از مجموع اراضی کشاورزی استان، سالانه حدود ۱۱ هزار هکتار به کشت چغندر قند اختصاص داده می شود که در این سطح، حدود ۹۰ هزار تن محصول برداشت می شود. در استان کرمانشاه ۲ کارخانه قند بیستون و اسلام آباد غرب فعال است. بر اساس اعلام مسئولان استان، مجوز ساخت ۲ کارخانه قند جدید در کنگاور و صحنه نیز صادر شده است.

مدیرعامل شرکت توسعه نیشکر و صنایع جانبی گفت: امسال جهش تولید در ۲ محصول اساسی شکر و الکل در این شرکت محقق خواهد شد تا گامی اساسی در تأمین نیازهای کشور به این فراورده ها با ارزش برداشته شود.

به گزارش ایرنا عبدالعلی ناصری روز دوشنبه در بازدید از کشت و صنعت نیشکر امام خمینی (ره) در شعیبیه شوشتر افزود: پارسال با وجود بروز سیلاب مهیب و خسارات زیاد به واحدهای

هفتگانه نیشکری خوزستان که بالغ بر ۵۰ هزار میلیارد ریال بود ۳۰۰ هزار تن شکر تولید و ۴۰۰ هزار تن شکر زرد وارداتی نیز تصفیه شد. وی اظهار داشت: با توجه به نامگذاری سال «جهش تولید» در سال جاری تولید ۵۰۰ هزار تن شکر هدف گذاری شده که با تلاش مجموعه کارکنان، کارگران و مدیران این شرکت این هدف محقق خواهد شد. وی گفت: در سال آینده، واحدهای هفتگانه نیشکری شرکت توسعه نیشکر و صنایع جانبی خوزستان به تولید ۷۰۰ هزار تن شکر خواهند رسید. ناصری در ادامه افزود: اراضی آسیب دیده سیلاب بهار پارسال بازسازی و امسال ۲۲ هزار و ۶۳۱ هکتار اراضی این شرکت زیر کشت نیشکر قرار گرفته است که این خود یک رکورد جدید محسوب می شود. مدیرعامل شرکت توسعه نیشکر و صنایع جانبی با بیان اینکه هم اکنون بدهی به بازار، پیمانکاران و کارکنان نداریم و بخشی از وام های دریافتی را از محل فروش محصولات پرداخت کردیم افزود: این شرکت با وجود برخی مشکلات، در مسیر رونق و جهش تولید قرار گرفته و مصمم هستیم ۴۰ درصد نیاز داخلی کشور به شکر را تأمین کنیم.

تولید الکل از ۳۳ به ۴۰ میلیون لیتر

مدیرعامل شرکت توسعه نیشکر و صنایع جانبی از برنامه هدف گذاری این شرکت در افزایش هفت میلیون لیتر الکل (شویبند و ضد عفونی) یعنی از ۳۳ میلیون به ۴۰ میلیون لیتر در سال جاری خبر داد. ناصری با اشاره به نیاز کشور به الکل با توجه به شیوع ویروس کرونا و اینکه ۸۰ درصد الکل مورد نیاز کشور در شرکت توسعه نیشکر و صنایع جانبی تولید می شود افزود: امسال ۲۵ میلیون لیتر الکل تولیدی این شرکت به ۲۷ استان کشور ارسال شده است و تا پایان سال جاری کل تولید الکل شرکت به ۴۰ میلیون لیتر خواهد رسید که این یک رکورد جدید محسوب می شود.

راه اندازی کارخانه کاغذسازی تا سال ۱۴۰۳

مدیرعامل شرکت توسعه نیشکر و صنایع جانبی گفت: کارخانه کاغذسازی این شرکت که زیرساخت های آن از دی ماه پارسال شروع شده تا سال ۱۴۰۳ با ظرفیت

سرپرست وزارت صمت:

جلوی واردات بی رویه را می گیرم

سرپرست وزارت صنعت، معدن و تجارت گفت: سیاست این وزارتخانه با حمایت همه جانبه از تولید ملی، عزم خود را برای جلوگیری از واردات بی رویه جزم کرده که در همین راستا امسال ۶۰۰ ردیف وارداتی بسته شده است.

به گزارش ایرنا، حسین مدرس خیابانی عصر روز پنجشنبه در حاشیه بازدید از شرکت سپاهان باتری و افتتاح گام سوم این مجتمع صنعتی اصفهان افزود: پیشرفت و موفقیت این مجموعه نشان داد برغم توطئه های دشمن و تحریم ها، هم نشاط تولید است و هم جهش تولید امکان پذیر است. وی ادامه داد: صبح امروز ۱۰ هزار میلیارد ریال سرمایه گذاری در فولاد مبارک اصفهان و اکنون ۶ میلیارد ریال سرمایه گذاری در این مکان افتتاح شد که نشان می دهد نه تنها آمریکا و همدستانش نتوانسته اند از طریق تحریم ها در مسیر رشد و بالندگی کشور توقفی ایجاد کنند بلکه روند توسعه با سرعت ادامه دارد. سرپرست وزارت صنعت، معدن و تجارت با اشاره به خودکفایی داخلی در تولید صفحات باتری، اضافه کرد: از فردا واردات این کالا در فهرست ممنوعیت قرار خواهد گرفت و البته شرکت های داخلی باید با قیمت مناسب از مصرف کننده حمایت لازم را داشته باشند. مدرس خیابانی تصریح کرد: امروز اشتغال و تولید مهمترین مسائل کشور است و دشمن تلاش کرد از طریق تحریم ها و توطئه های مختلف به بهانه معیشت مردم را به خیابان ها بکشد و ملی به برکت خون شهدا نتوانست و امروز شاهد رونق تولید در تمامی حوزه ها هستیم. وی خاطر نشان کرد: البته دشمنی که می خواست ما را زمین گیر کند به واسطه ویروس کرونا با چالش های بسیاری از جمله غارت فروشگاه ها، خالی شدن قفسه ها و درگیری و نزاع مواجه شد در حالیکه هیچ یک از قفسه های فروشگاه های ما خالی نشد و هیچ کجا شاهد صف های طولانی نبودیم. سرپرست وزارت صمت تأکید کرد: این مسأله به واسطه مدیریت هوشمندانه رهبر معظم انقلاب و تلاش های دولت و همراهی ملت و همه بخش ها محقق شد و عجز و ناتوانی غرب را به جهان نشان داد. وی با اشاره به نامگذاری سال ۹۹ به عنوان سال جهش تولید، بیان کرد: امسال ۱۲ هزار و ۵۰۰ طرح با پیشرفت ۶۰ درصد، سه هزار و ۸۰۰ طرح با پیشرفت ۸۰ درصد و ۲۰۰ طرح از این میان با اعتباری بالغ بر ۱۷۰ هزار میلیارد تومان به صورت هفتگی تا شهریور سال ۱۴۰۰ افتتاح خواهد شد. نماینده مردم فلاورجان در مجلس شورای اسلامی در این مراسم گفت: متأسفانه بوروکراسی در استان اصفهان مانع سرمایه گذاری شده است. حجت الاسلام والمسلمین سیدناصر موسوی لارگانی افزود: برغم کیفیت مناسب برخی محصولات داخلی ولی بسته بندی نامناسب و بازاریابی ضعیف موجب شده است که برخی تولیدات ایرانی با نشان خارجی به فروش برسد. همچنین رییس اتاق بازرگانی استان اصفهان در این مراسم گفت: حضور مدیران ارشد نظام در کنار کارگران و تولید کنندگان نشان از همراهی همه جانبه و تلاش شبانه روزی دولت است. منصور گلشیرازی افزود: امروز محصولات ۲۶ شرکت و کارخانه عضو انجمن ذخیره سازان ایران رشد بسیار خوبی داشته و امسال در تولید صفحات باتری به خودکفایی رسیده ایم. وزیر صمت امروز ۲ طرح فولاد مبارک اصفهان را افتتاح کرد و شرکت در جلسه اتاق بازرگانی آخرین برنامه مدرس خیابانی در این سفر یکروزه به استان اصفهان اعلام شد.

نگاهی به خوداتکایی در محصولات اساسی و وضع موجود

همه کسانی که به اقتصاد سیاسی ایران و نیز به اقتصاد کشاورزی علاقه دارند یا در آن ذینفع هستند در ۴ دهه تازه سپری شده با ادبیات مرتبط با «خودکفایی کشاورزی» آشنایی دارند و نیک می دانند مدیران و رهبران انقلاب اسلامی به دلایل سیاست خارجی و رها شدن از وابستگی در تأمین غذای مردم به کشورهای خارجی علاقه قابل اعتنایی به این مسأله دارند. این مقوله به اندازه ای اهمیت دارد که در قانون اساسی نیز بر آن تصریح شده و دولت های ایران در همه ۴ دهه گذشته درباره تعهد دولت به خودکفایی گفته و در برنامه های توسعه اول تا ششم نیز در این باره رأی و نظر و برنامه ارایه شده است. با این همه ایران سالانه رقم چشمگیری از درآمد های ارزی خود را که حالا به سختی به دست می آید را به واردات کالاهای کشاورزی اختصاص می دهد.

چرا در حالی که امنیت غذایی و خود اتکایی در تأمین مواد غذایی برای ایران یک مسأله راهبردی شده است و دهه های پرشماری است آرزوی این برنامه را داریم بازم کامیابی به دست نمی آوریم؟ در این باره شاید صدها یادداشت و مقاله و کتاب و پژوهش انجام شده است و ادبیات کار تولید شده اما به برخی نکات شاید باید بیشتر توجه شود. به طور مثال می توان نسبت به تعریف و برنامه راهبردی در خودکفایی تجدید نظر کرد و یکبار برای همیشه یک پژوهش ملی غیر جانبدارانه و همه جانبه سیاسی، اقتصادی و توسعه ای انجام داد و به یک نتیجه قطعی رسید که آیا ایران توانایی کافی از نظر آب و خاک و اقلیم برای خودکفایی دارد یا نه. باید در این باره آینده پژوهی کرد که آیا به طور مثال قرار است ایران از نظر سیاست خارجی همواره بر ریلی که اکنون کار گذاشته شده حرکت کند و نمی توان تصور کرد ورود و خروج مواد غذایی به سیاست خارجی آسیب نرزد و امنیت غذایی را از تعادل خارج نکند.

هندوانه و چغندر

تأمین امنیت غذایی بیشتر با کالاهای اساسی امکان پذیر است یا حداقل سنگینی تأمین بخش اعظمی از کالری و انرژی مورد نیاز توسط این نوع کالاهای اساسی، با وجود اینکه کشور ۱۲۸ میلیون تن محصول کشاورزی تولید می کند اما همچنان در تأمین بیش از ۹۰ درصد دانه های روغنی، ۷۵ درصد خوراک دام و طیور وابسته ایم، سالانه حدود یک میلیون تن برنج، یک میلیون تن شکر و ۱۵۰ هزار تن گوشت وارد کشور می شود اما در عوض تولیدکننده عمده سبزی و صیفی، جایگاه نخست و دوم تولید خربزه و هندوانه در دنیا هستیم به طوری که از نظر کارشناسان تولید این همه محصولات صیفی که مدیریت بی بازار آن نیست و کشاورزان در بسیاری موارد با عرضه آن در بازار و صادرات مشکل دارند غیر منطقی و توجیه ناپذیر است. باید دید آیا به لحاظ فنی و اقلیمی و نیز توزیع درآمد میان کشاورزان می توان برای یک دوره بلندمدت به کشاورزان اطمینان داد اگر به جای هندوانه محصول چغندر کشت کنند یا در دسر فروش مواجه نمی شوند و ناگهان کسانی تولید چغندر یا نیشکر را برای به دست آوردن سودهای بادآورده زمین گیر نمی کنند.

واردات شکر و به تعادل

داستان رسیدن به یک قدمی خود اتکایی در تولید شکر با توسعه کشت چغندر و بازدهی بیشتر از اراضی زیر کشت این محصول و نیز نیشکر در سال ها ۱۳۹۳ تا ۱۳۹۷ ایران کامیابی بزرگی به دست آورد بود و حتی جشن خودکفایی نیز گرفته شد. اما برخی تصمیم های به ظاهر کم اهمیت اما در واقع بسیار مهم در فرایند رسیدن به درجه های بالاتر خود کفایی در شرایط دشواری قرار گرفتیم. شکر نیز از دیگر محصولات اساسی است که متأسفانه واردات آن از یک میلیون تن گذشته است. بهمین دانی، دبیر انجمن صنفی صنایع قند و شکر ایران از برنامه ریزی برای واردات ۱/۴ میلیون تن شکر خبر داده بود. مجری طرح چغندر قند وزارت جهاد کشاورزی به استناد آمار گمرک جمهوری اسلامی ایران گفت: از ابتدای سال جاری تا تاریخ ۲۱ تیر ۹۸ حدود ۷۱۴ هزار تن شکر خام وارد کشور شده که این میزان نسبت به سال گذشته افزایش حدود ۱۵۴ درصد داشته است. این آماری حدود ۳.۵ ماهه واردات این محصول اساسی است که این مسؤؤل در رد اظهاراتی مبنی بر اینکه واردات شکر در سال گذشته ۶۰۰ درصد داشته مطرح کرده است. کارشناسان باور دارند با توجه به فراهم بودن زیرساخت ها و سابقه طولانی در تولید شکر رسیدن به خودکفایی در شکر به آسانی به دست می آید اما نیازمند انسجام در تولید، تجارت خارجی و نیز سیاست های ارزی مناسب داریم.

نگاهی به مسائل دیگر

کالاهای اساسی مانند دانه روغنی، خوراک دام و طیور، برنج و شکر در کشور کمتر تولید می شود و این فقدان تولید در شرایط تحریم فشارهای زیادی را بر ما تحمیل می کند، درآمدهای نفتی اندک ما را که پس از تحریم اتفاق افتاده کشوری مانند هند پرداخت نمی کند و مجبوریم خوراک دام و طیور که تولید محصولات پروتئینی کشور در گرو تأمین آن است، از آنها وارد کنیم که معمولاً قیمت های بالایی هم مطرح می کنند. برزیل هم گوشت صادراتی خود را برای ایران گران تر حساب می کند.

در چنین شرایطی هر چقدر بیشتر بتوانیم تولید محصولات اساسی که نیاز روزمره کشور است را تقویت کنیم بهتر می توانیم امنیت غذایی کشور را تأمین و با تحریم ها مقابله کنیم اما آیا وزارت جهاد کشاورزی در طی دهه ها گذشته که همواره سایه تحریم ها بوده توانسته چنین عمل کند؟ سرپرست معاونت برنامه ریزی و امور اقتصادی وزارت جهاد کشاورزی پیش بینی کرد: «تولیدات بخش کشاورزی در سال جاری به ۱۲۸ میلیون تن خواهد رسید.» در سال گذشته هم افزایش های حدود ۵ میلیون تن در سال در تولید کشاورزی شاهد بودیم اما آیا در کالاهای اساسی هم همین طور بوده است؟

وابستگی ۹۰ درصدی به واردات روغن و دانه های روغنی در ایران

در حال حاضر بیش از ۹۰ درصد میزان مصرف روغن نباتی کشور وابسته به واردات است؛ به نحوی که از کل آمار ۱۸۲۲ هزار تنی مصرف روغن نباتی کشور حدود ۱۶۸۹ هزار تن، شامل روغن و دانه های روغنی، از طریق واردات تأمین می شود. بررسی آمارهای واردات روغن خام و دانه های روغنی طی ۵ سال گذشته نشان می دهد میانگین ارزش واردات روغن خام در این مدت ۱/۱۶ میلیارد دلار بوده و میانگین واردات دانه های روغنی منتخب نیز طی همین مدت حدود ۲/۱۴ میلیارد دلار بوده است. به عبارت دیگر در مجموع کشور حدود ۳/۳ میلیارد دلار در هر سال صرف واردات روغن و دانه های روغنی می شود.

واردات ۴/۱ میلیارد دلاری واردات نهاده های دامی

ارزش واردات نهاده های دامی سال گذشته بیش از ۴/۱ میلیارد دلار بود که در مقایسه با ارزش ۳/۳ میلیارد دلاری واردات نهاده های دام و طیور در سال ۹۷، رشد ۲۳ درصدی را نشان می دهد. آمارهای تفکیکی واردات نهاده های دام و طیور نشان می دهد در سال گذشته بیش از ۸/۹ میلیون تن ذرت به ارزش ۲/۱ میلیارد دلار وارد کشور شده که در مقایسه با سال ۹۷ به لحاظ وزنی رشدی نداشته اما از لحاظ ارزشی افزایش چهار درصدی را تجربه کرده است. در سال گذشته بیش از چهار میلیون تن جو به ارزش بیش از یک میلیارد دلار وارد کشور شده است که این آمار در مقایسه با واردات ۲/۶ میلیون تنی جو به ارزش ۶۰۲ میلیون دلار در سال ۹۷ رشد ۵۱ درصدی به لحاظ وزنی و رشد ۶۸ درصدی به لحاظ ارزشی را نشان می دهد. سال گذشته بیش از ۲/۲ میلیون تن کنجاله سویا به ارزش بیش از ۹۵۸ میلیون دلار وارد کشور شده است که این رقم در مقایسه با واردات حدود ۱/۵ میلیون تنی کنجاله سویا به ارزش ۶۶۵ میلیون دلار در سال ۹۷ رشد ۵۰ درصدی به لحاظ وزنی و رشد ۴۴ درصدی به لحاظ ارزشی را نشان می دهد.

واردات بیش از یک میلیون تن برنج در ۹ ماه

سالانه بیش از یک میلیون تن برنج وارد می شود که نه تنها در کاهش قیمت داخلی تأثیرگذار نیست بلکه قیمت های نجومی تولید داخل را نیز سبب شده است. تولید برنج داخلی در بازار تهران به کیلویی ۳۰ هزار تومان رسیده که ریشه این افزایش قیمت از یک سو به قیمت تمام شده این محصول و از سوی دیگر به واردات های بی برنامه باید مرتبط دانست زیرا بسیاری از این واردات در غیر از زمان خودش انجام می شود و تأثیر در کاهش قیمت بازار ندارد.

عدم اجرای الگوی کشت مانع بزرگ

دلیل بعدی که مانع تحقق تولید محصولات اساسی می شد عدم اجرای طرح الگوی کشت است، این طرح ۱۰ سال است روی میز وزارت جهاد مانده و تاکنون اجرایی نشده است، این طرح قرار بود بر اساس مطالعات هر منطقه و شرایط آب و هوایی و خاک و نیز نیازهای کشور برنامه کشت برای هر منطقه و استان بدهد. اگر چنین می شد تولید نامتناسب و نابجا را شاهد نبودیم و تولیدات کشاورزی به سمت محصولات اساسی سوق می یافت، تولید کشاورزی امروز مثل درختچه مو داخل حیات می ماند که چوب بستنی به آن وصل نشده و هر جا که دلش می خواهد می رود و شاید هم از خانه همسایه سر در بیاورد! امروزه آب با ارزش کشور نیز در قالب صادرات محصولات صیفی و هندوانه سر از کشورهای دیگر در می آورد. بخش کشاورزی بهترین اهرم مقابله با تحریم ها است، خاک، آب و نور آفتاب همه خدادادی است که نه امریکا بلکه هیچ قدرتی نمی تواند آن را بگیرد و محصول کشاورزی با ترکیب این نعمتها تولید می شود، به عبارتی ارزی که از کشاورزی به دست می آید از دل خاک بیرون می آید و به جامعه تزریق می شود و این دلارها اتفاقاً بیشترین تأثیر را در اقتصاد کشور دارد. رشد بیش از ۸ درصدی بخش کشاورزی در سال جاری بود که رشد اقتصادی کشور را مثبت کرد به عبارتی بخش کشاورزی برای کشور آبروداری کرد و نشان داد که ظرفیت های زیادی در این بخش حتی با وجود تحریم وجود دارد و ثابت کرد که بخش کشاورزی کمترین آسیب پذیری را در مقابل تحریم ها دارد. اما هنوز ظرفیت های مغفول بسیار زیادی در این بخش وجود دارد و می توان ارزش افزوده در این بخش را بیشتر افزایش داد و مهم ترین اینها هدایت کشاورزان به سمت تولید محصولات اساسی است.

تسنیم

قیمت شکر برای مصرف کنندگان اعلام شد

بسته یک کیلوگرمی

۸۷۰۰ تومان

دبیر انجمن کارخانجات قند و شکر در گفتگو با خبرنگار مهر نرخ انواع بسته بندی شکر را در مراکز خرده فروشی اعلام کرد.

وی در این زمینه اظهار داشت: سازمان حمایت قیمت انواع بسته بندی شکر را در مراکز خرده فروشی ابلاغ کرده و از امروز دوشنبه ۱۹ خردادماه ۹۹ این دستورالعمل لازم الاجرا است. بهمین دانی همچنین از حذف بسته بندی ۹۰۰ گرمی شکر خبر داد و تصریح کرد: این اتفاق خوبی بود که افتاده و ما نیز با آن موافق هستیم. وی اضافه کرد: بر این اساس قیمت بسته شکر یک کیلوگرمی تحویل مصرف کننده ۸،۷۰۰ تومان و قیمت هر کیلوگرم شکر فله درب مغازه برای مصرف کننده نهایی ۷،۳۰۰ تومان است. به گزارش مهر، قیمت هر کیلوگرم شکر درب کارخانه نیز پیش از این ۶،۳۰۰ تومان اعلام شده بود.

تولید بیش از ۲۶ هزار تن

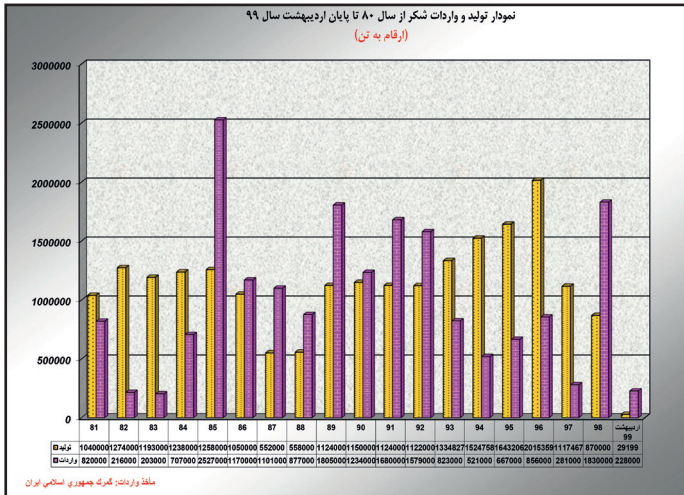
شکر در کشت و صنعت

قند شوش

مدیرعامل شرکت کشت و صنعت قند شوش (قند خاورمیانه) با اشاره به تحقق شعار جهش تولید در این شرکت گفت: برای نخستین بار تولید شکر از کشت پاییزه در کشت و صنعت قند خاورمیانه از مرز ۲۶ هزار تن عبور کرد.

علیرضا جانی قربان با اشاره به رشد بیش از ۵۰ درصد تولید در فصل بهار نسبت به سال قبل افزود: پیش بینی می شود امسال بیش از چهار هزار هکتار از اراضی منطقه به کشت چغندر قند اختصاص یابد. وی اظهار داشت: شرکت کشت و صنعت قند شوش (خاورمیانه) در سالی که از سوی مقام معظم رهبری به نام جهش تولید مزین شده است توانست با تکیه بر توان داخلی برای نخستین بار در بهره برداری پاییزه ۹۹ با خریداری حدود ۲۰۹ هزار تن چغندر قند، بیش از ۲۶ هزار تن شکر سفید با کیفیت تولید و به رکورد جدیدی در طول فعالیت این کارخانه دست یابد. مدیرعامل شرکت کشت و صنعت قند شوش (خاورمیانه) گفت: با وجود مشکلات اقتصادی ناشی از تحریم های ظالمانه، این مجموعه با توکل به ذات اقدس الهی و تکیه بر ظرفیت انسانی داخلی و متخصص، پیامدهای مثبتی را رقم زده است. کارخانه قند خاورمیانه (قند شوش) در کیلومتر هفت جاده شوش - دزفول بزرگترین کارخانه قند چغندر در خاورمیانه است.

شهرستان شوش در شمال خوزستان با وجود صنایع بزرگی چون کارخانه کشت و صنعت نیشکر هفت تپه، کاغذ پارس هفت تپه و حریر خوزستان همچنین تولید ۸ میلیون تن انواع محصولات کشاورزی یکی از قطب های بزرگ کشاورزی و صنعتی در استان خوزستان است.

کاش آن صفرها باقی می ماند

تجربه ۱۵ سال تازه سپری شده نشان می دهد دولت ها و سلیقه مدیران و البته دانش و تخصص آنها نقش غیر قابل انکار در ایجاد توازن تولید و واردات دارد. ارقام جدول ها و نمودارهای درج شده در این صفحه گویای همین ادعاست و نشان می دهد چگونه در سال های ۱۳۹۴، ۱۳۹۵، ۱۳۹۶ و ۱۳۹۷ در فروردین ماه واردات شکر صفر بوده است زیرا بر اساس آمارهای در دسترس توازن تولید داخلی و تجارت گونه ای برقرار شده بود که عرضه شکر در هر سال یاد شده تا زمان برداشت بعدی می توانست بدون واردات انجام شود و این با اراده و تمایل دولت یازدهم رابطه مستقیم داشت و البته برخی رخدادهای طبیعی مثل خشکسالی و کم آبی و همچنین سیل در خوزستان و برخی سستی ها در اجرای همه برنامه های ارایه شده از جمله توصیه های کارشناسی برای واردات به موقع، شرایط را دشوار کرد. کارشناسان و متخصصان و فعالان قند و شکر امیدوارند باز هم شاهد حک شدن عدد صفر در ستون ها و سطرهای واردات و رشد روزافزون تولید داخل باشند. تجربه نشان می دهد این کار شدنی است و می توان با بردباری، همکاری و اشتراک رأی و عمل به جایی رسید که ضریب خوداتکالی در تولید شکر به بالاترین درجه برسد. کمی فداکاری و اندکی مدارا و اهمیت دادن به رأی دیگران این کار را ممکن خواهد کرد.

واردات شکر خام بصورت ماهیانه از سال ۱۳۸۵ تا پایان اردیبهشت ماه سال ۱۳۹۹ (ارقام هزار تن)

ردیف	سال	فروردین	اردیبهشت	خرداد	تیر	مرداد	شهریور	مهر	آبان	آذر	دی	بهمن	اسفند	جمع
۱	۱۳۸۵	۱۵۴	۹۴	۱۱۱	۲۰۵	۳۰۷	۱۹۲	۱۸۷	۲۲۳	۱۹۴	۲۹۸	۲۴۰	۲۷۶	۲۴۸۱
	جمع هر ماه + ماه های قبل	۱۵۴	۲۴۸	۳۵۹	۵۶۴	۸۷۱	۱۰۶۳	۱۲۵۰	۱۴۷۳	۱۶۶۸	۱۹۶۵	۲۲۰۵	۲۴۸۱	۲۴۸۱
۲	۱۳۸۶	۲۳۶	۲۲۸	۱۱۲	۵۴	۱۱۱	۱۳۳	۶۱	۵۵	۶۵	۲۷	۵۰	۳۸	۱۱۷۰
	جمع هر ماه + ماه های قبل	۲۳۶	۴۶۴	۵۷۶	۶۳۰	۷۴۱	۸۷۴	۹۳۵	۹۹۰	۱۰۵۵	۱۰۸۲	۱۱۳۲	۱۱۷۰	۱۱۷۰
۳	۱۳۸۷	۲۸	۲۹	۸۸	۸۹	۱۲۹	۱۷۳	۲۴	۶۸	۶۵	۱۲۶	۱۶۹	۹۳	۱۱۰۱
	جمع هر ماه + ماه های قبل	۲۸	۵۷	۱۴۵	۲۳۴	۳۶۳	۵۳۶	۵۸۰	۶۴۸	۷۱۳	۸۳۹	۱۰۰۸	۱۱۰۱	۱۱۰۱
۴	۱۳۸۸	۱۱۹	۱۰۸	۵۷	۶۴	۲۲	۳۳	۹۴	۴۶	۴۵	۷۴	۱۲۲	۷۳	۸۷۷
	جمع هر ماه + ماه های قبل	۱۱۹	۲۲۷	۲۸۴	۳۴۸	۳۹۰	۴۲۳	۵۱۷	۵۶۳	۶۰۸	۶۸۲	۸۰۴	۸۷۷	۸۷۷
۵	۱۳۸۹	۶۹	۱۰۷	۱۲۲	۲۳۴	۳۱۲	۳۳۰	۱۶۱	۱۱۲	۸۰	۶۳	۷۳	۱۳۲	۱۸۰۵
	جمع هر ماه + ماه های قبل	۶۹	۱۷۶	۳۰۸	۵۴۲	۸۵۴	۱۱۸۴	۱۳۴۵	۱۴۵۷	۱۵۳۷	۱۶۰۰	۱۶۷۳	۱۸۰۵	۱۸۰۵
۶	۱۳۹۰	۰	۲۴	۱۲	۶۸	۳۰۱	۳۸۴	۳۱	۱۸	۱۷	۱۸۱	۱۴۲	۵۶	۱۲۳۴
	جمع هر ماه + ماه های قبل	۰	۲۴	۳۶	۱۰۴	۴۰۵	۷۸۹	۸۲۰	۸۳۸	۸۵۵	۱۰۳۶	۱۱۷۸	۱۲۳۴	۱۲۳۴
۷	۱۳۹۱	۵۰	۶۹	۱۲۱	۵۵	۱۵۴	۱۹۶	۱۹۰	۲۷	۲۲۸	۱۵۱	۳۰۷	۱۲۳	۱۶۸۱
	جمع هر ماه + ماه های قبل	۵۰	۱۱۹	۲۴۰	۲۹۵	۴۴۹	۶۴۵	۸۳۵	۸۷۲	۱۱۰۰	۱۲۵۱	۱۵۵۸	۱۶۸۱	۱۶۸۱
۸	۱۳۹۲	۸۸	۱۵	۸۸	۱۱۴	۶۱	۱۵۹	۲۰۷	۱۱۵	۱۴۶	۱۳۴	۲۲۵	۲۲۷	۱۵۷۹
	جمع هر ماه + ماه های قبل	۸۸	۱۰۳	۱۹۱	۳۰۵	۳۶۶	۵۲۵	۷۳۲	۸۴۷	۹۹۳	۱۱۲۷	۱۳۵۲	۱۵۷۹	۱۵۷۹
۹	۱۳۹۳	۱۶۵	۱۳۷	۲۱۱	۵۷	۴۰	۶۷	۴۷	۱۹	۸۰	۰	۰	۰	۸۲۳
	جمع هر ماه + ماه های قبل	۱۶۵	۳۰۲	۵۱۳	۵۷۰	۶۱۰	۶۷۷	۷۲۴	۷۴۳	۸۲۳	۸۲۳	۸۲۳	۸۲۳	۸۲۳
۱۰	۱۳۹۴	۰	۵۵	۱۱۸	۹۲	۱۲	۷۰	۱۰۷	۱۷۵	۱۰۵	۲	۵	۲۴	۵۲۱
	جمع هر ماه + ماه های قبل	۰	۵۵	۱۷۳	۲۱	۳۳	۱۰۳	۲۱۰	۳۸۵	۴۹۰	۴۹۲	۴۹۷	۵۲۱	۵۲۱
۱۱	۱۳۹۵	۰	۰	۰	۲۵	۲۲۱	۱۷۰	۷۶	۵۰	۶۶	۶۸	۰	۱۶	۶۶۷
	جمع هر ماه + ماه های قبل	۰	۰	۰	۲۵	۲۴۶	۳۴۱	۴۱۷	۵۱۷	۵۸۳	۶۵۱	۶۵۱	۶۶۷	۶۶۷
۱۲	۱۳۹۶	۰	۱۹۵	۲۲۹	۱۲۹	۱۳۸	۱۶	۰	۵۵	۰	۱۴	۰	۸۰	۸۵۶
	جمع هر ماه + ماه های قبل	۰	۱۹۵	۴۲۴	۵۵۳	۶۹۱	۷۰۷	۷۰۷	۷۶۲	۷۶۲	۷۷۶	۷۷۶	۸۵۶	۸۵۶
۱۳	۱۳۹۷	۰	۳۸	۴۹	۱	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۶۶	۶۱	۲۸۱
	جمع هر ماه + ماه های قبل	۰	۳۸	۸۷	۸۸	۸۸	۸۸	۸۸	۸۸	۸۸	۸۸	۱۵۴	۲۲۰	۲۸۱
۱۴	۱۳۹۸	۸۲	۲۱۳	۲۸۰	۲۲۰	۸۰	۱۴۳	۲۱۰	۹۸	۱۵۰	۱۷۱	۱۰۵	۷۸	۱۸۳۰
	جمع هر ماه + ماه های قبل	۸۲	۴۹۵	۷۷۵	۹۹۵	۸۷۵	۱۰۱۸	۱۲۲۸	۱۳۲۶	۱۴۷۶	۱۶۴۷	۱۷۵۲	۱۸۳۰	۱۸۳۰
۱۵	۱۳۹۹	۹۷	۱۳۱	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۲۲۸
	جمع هر ماه + ماه های قبل	۹۷	۲۲۸	۲۲۸	۲۲۸	۲۲۸	۲۲۸	۲۲۸	۲۲۸	۲۲۸	۲۲۸	۲۲۸	۲۲۸	۲۲۸

واردات شکر از سال ۸۴ تا پایان اردیبهشت ماه سال ۹۹

سال	سقف (دلاری)	بها (دلاری)	خام (دلاری)	بها (دلاری)	جمع واردات (دلاری)	بها جمع واردات (دلاری)
۱۳۸۵	۷۸	۲۰,۱۲۴,۰۰۰	۲۲۹	۱۷۲,۲۵۶,۰۰۰	۷۰۷	۱۹۷,۳۸۰,۰۰۰
۱۳۸۶	۲۳۷	۲۹۱,۳۷۱,۹۱۰	۱,۸۹۰	۷۲۶,۱۸۳,۵۰۹	۲,۵۲۷	۱,۰۱۷,۴۵۴,۶۱۹
۱۳۸۷	۳۴۸	۱۳۳,۳۰۹,۳۴۴	۸۲۲	۳۷۴,۶۹۱,۳۷۷	۱,۱۷۰	۴۰۷,۷۷۰,۷۱۰
۱۳۸۸	۱۰۳	۳۷,۲۱۳,۳۳۳	۹۹۸	۲۸۷,۸۰۰,۰۱۳	۱,۱۰۱	۳۲۰,۱۳۳,۴۵۰
۱۳۸۹	۳۷	۸,۸۱۹,۹۰۶	۸۵۰	۳۱۵,۸۳۶,۱۱۴	۸۷۷	۳۲۴,۶۶۲,۰۲۰
۱۳۹۰	۰	۰	۱,۸۰۵	۷۰,۴۵۲,۰۰۰	۱,۸۰۵	۷۰,۴۵۲,۰۰۰
۱۳۹۱	۶	۳,۷۹۹,۵۱۰	۱,۲۳۸	۷۵۲,۱۰۵,۳۳۴	۱,۳۳۴	۷۵۵,۹۰۴,۸۴۴
۱۳۹۲	۰	۰	۱,۳۸۰	۱,۰۷۲,۶۱۳,۱۰۸	۱,۳۸۰	۱,۰۷۲,۶۱۳,۱۰۸
۱۳۹۳	۰	۰	۱,۵۷۹	۸۳۲,۱۸۷,۹۵۸	۱,۵۷۹	۸۳۲,۱۸۷,۹۵۸
۱۳۹۴	۰	۰	۸۲۲	۳۷۷,۴۷۰,۴۴۰	۸۲۳	۳۷۷,۴۷۰,۴۴۰
۱۳۹۵	۴۹	۲۰,۴۹۹,۰۰۳	۴۷۲	۱۵۱,۳۵۸,۵۲۴	۵۲۱	۱۷۱,۸۵۷,۵۲۷
۱۳۹۶	۰	۰	۶۶۷	۰	۶۶۷	۳۲۰,۱۳۳,۴۵۰
۱۳۹۷	۰	۰	۸۵۶	۴۱۴,۷۴۲,۳۳۷	۸۵۶	۴۱۴,۷۴۲,۳۳۷
۱۳۹۸	۰	۰	۲۸۱	۱۰۲,۳۵۴,۳۰۵	۲۸۱	۱۰۲,۳۵۴,۳۰۵
۱۳۹۹	۰	۰	۲۲۸	۶۴۲,۳۶۶,۳۳۷	۱,۸۳۰	۶۴۲,۳۶۶,۳۳۷
جمع	۱,۲۴۸	۵۱۰,۱۷۰,۰۰۵	۱۶,۳۲۸	۶,۹۱۲,۹۵۵,۰۰۳	۱۷,۸۸۶	۷,۷۴۸,۱۰۷,۶۵۰

آمار واردات شکر از سال ۱۳۸۰ تا پایان اردیبهشت ماه سال ۱۳۹۹

سال	واردات بخش خصوصی	واردات بخش دولتی	جمع واردات
۱۳۸۰	۰	۹۳۷	۹۳۷
۱۳۸۱	۰	۸۲۰	۸۲۰
۱۳۸۲	۵۶	۱۶۰	۲۱۶
۱۳۸۳	۴۲	۱۶۱	۲۰۳
۱۳۸۴	۸۰	۶۲۷	۷۰۷
۱۳۸۵	۰	۱۰۴۲	۱۰۴۲
۱۳۸۶	۹۶۲	۳۰۸	۱۲۷۰
۱۳۸۷	۱۱۰۱	۰	۱۱۰۱
۱۳۸۸	۸۷۷	۰	۸۷۷
۱۳۸۹	۱۸۰۵	۰	۱۸۰۵
۱۳۹۰	۱۲۳۴	۰	۱۲۳۴
۱۳۹۱	۱۱۷۵	۵۰۵	۱۶۸۰
۱۳۹۲	۹۹۲	۵۸۷	۱۵۷۹
۱۳۹۳	۵۶۲	۲۶۱	۸۲۳
۱۳۹۴	۳۶۴	۱۵۷	۵۲۱
۱۳۹۵	۳۵۸	۳۰۹	۶۶۷
۱۳۹۶	۷۱۸	۱۳۸	۸۵۶
۱۳۹۷	۸۶	۱۹۵	۲۸۱
۱۳۹۸	۶۵۵	۱۱۷۵	۱۸۳۰
۱۳۹۹	۲۲۸	۰	۲۲۸

ماهانامه

انجمن صنفی کارخانهای قند و شکر ایران

زیر نظر شورای نویسندگان

صفحه آرا: علی صائمی

حروفچین: حمیدرضا خدابخش

تلفن و نمابر:

۸۸۹۶۹۰۵۵-۸۸۹۶۹۹۰۳

نشانی: تهران - میدان دکتر فاطمی

خیابان شهید گمنام - شماره ۱۴